

Hoivassa Paimenen

"Jumalan edessä, Kristuksessa me puhumme; mutta kaikki teille rakennukseksi, rakkaani."

RAAMATTUTUNTEJA RAUHANMAJASSA (XXXVI) ISSN 0784-0799

N:O 1/2007

IHMINEN TULEE USKON,
KUN HÄN ILOSANOMAN VAIKUTUKSESTA PÄÄSEE KÄSITTÄMÄÄN,
ETTÄ **JUMALA ONKIN RAKASTAVA ISÄ.**
USKOONTULLUT KUULEE JUMALAN SANAT SILLOIN SULOISINA,
ONNELLISEKSI TEKEVINÄ.

JOSPA USKOVA VOISI ALUSTA PITÄEN EDELLEENKIN KUULLA
HERRANSA SANAT, VAIKKA NUHTEETKIN, AINA SULOISINA!
KUINKA YKSINKERTAISEKSI KILVOITTELU TULSIKAAN!

MUTTA VIHOLLISEN VAIKUTUKSESTA JA OMAVANHURSKAUDEN,
ITSEKKYYDEN JA MUUN LIHALLISUUTENSA VAIKUTUKSESTA
USKOVA VAKIINTUMATTOMUUTTAAN USEIN UNOHTAA
TUON IHANAN TOTUUDEN:

JUMALAN ÄÄNI ON AINA SULOINEN

NIITÄ LAPSIANSI KOHTAAN,
JOTKA OVAT NÖYRTYNEET HÄNEN YHTEYTEENSÄ
JA KUULIAISUUDEN ASKELIIN KRISTUKSESSA!

PYHITYSKILVOITTELU ON JUMALAN TUNTEMISESSA
JA ARMONKÄSITYKSESSÄ VAHVISTUMISTA,
JOKA JOHTAA HEDELMÄNKANTAMISEEN RAKASTAVAN ISÄN
JA HERRAN JEESUKSEN KRISTUKSEN
SYDÄMELLISEN USKOLLISUUDEN KAUTTA.

RAUHANMAJASSA 18.12.2006

TÄMÄ LEHTI VOI OLLA ELÄMÄSI TÄRKEIN VIESTI

Rakastavan Isän täydellinen pelastuslahja!

Katsokaamme ihmisen pelastamisen täydellisyyden historiaa Jumalan suunnasta.

Jumala on rakastanut luomaansa ihmistä alusta alkaen. Hänen rakautensa ei suinkaan sammunut Eevan ja Aadamin lankeemuksen tähden, vaan Hänellä oli pelastussuunnitelma valmiina – onhan Hän itse Rakkaus.

Kun aika oli tullut, Jumala lähetti Poikansa maailmaan Jeesus Nasaretilaisessa. Jeesus täytti Isänsä antaman tehtävän täydellisesti, niin kuin Jeesus ristillä todisti: *"Se on täytetty!"* Hän tuli syntiuhriksi ihmisten lunastamiseksi takaisin Jumalan yhteyteen, pelastukseen.

Jumalan suunnitelma tuli valmiiksi, kun Hän herätti Jeesuksen kuolleista, otti Hänet taivaan valtaistuimelle ja lähetti Pyhän Henkensä maan päälle. Uskoon tulleitten sydämiin lahjoitettuna Henki merkitsi sinettiä taivaallisen perinnön omistamisesta ja ymmärrystä ja voimaa Jumalan Sanan avautumiseen ja pyhään kilvoitukseen.

Kaikki on valmista! Kaikki on valmiina Jumalan ihmisiä varten, niitä varten, jotka nöyryvät Häneltä pelastusta syntien anteeksisaamisessa anomaan, Jeesuksen ansioon vedoten.

*

Jos ihmiset voisivat ottaa Jumalan rakkauden vastaan niin täydellisen valmiina kuin se rakastavan Isän suunnasta todella on, he olisivat uskoontulostaan lähtien vakaasti täydellisen onnellisia! Kaikki pelot ja kaikki kiusaukset olisi voitettu.

Mutta ihmisen heikkouden tähden ei ole mahdollista heti päästä vakaasti Jumalan rakkauteen nojaamaan. Vaikka siis Rakkaus onkin jo täydellisenä lahjoitettu!

Sillä vanhan luomuksen jättämät tottumusurat ovat sielussa ja mielessä niin syvälle piirtyneinä, että uskoontullutkin kulkee automaattisesti pitkään niissä urissa ja joutuu niihin yhä uudelleen. Tunteitensa ja järjensä pettämänä hän putoo Jumalan vaikuttamasta levosta ja ilosta ja kiitollisuudesta pois,

näin joutuen alttiiksi syntiin. Vain uskollinen kilvoittelu avaa armonkäsityksen vähitellen niin suureksi, että vanhan tottumusurat tasoittuvat ja häipyvät pois yhä täydellisemmin. Vanhurskaaksi Kristuksessa tehdyn uskovan polku kirkastuu näin kirkastumistaan sydänpäivään saakka; Snl 4:18.

Heiveröisestä ja hitaasta vastaanottokyvystämme huolimatta ihana totuus siis on, että rakastavan Isän omalle lapselleen valmistama taivaallinen, ylenpalttinen lahja on hänelle kerralla lahjoitettu! Riitti, että ihminen nöyrytyi rakastavan Isän edessä syntejään Jeesuksen Kristuksen nimessä anteeksi pyytämään!

Jos uskovan mieli ja sielu olisi saman tien pysyvästi syntiin johtavista urista tasoitettu, kaikki olisi kokemuksellisestikin valmista niin kuin kaikki on valmista uskovan hyväksi Jumalan suunnasta.

Mutta kun – valitettavasti! – näin ei ihmisen osalta ole, uskova joutuu hyväksymään tämän epäselvän alkutilansa. Ymmärtäköön hän kuitenkin ilokseen, että hänet on kutsuttu toivorikkaalle matkalle pyhään kilvoitukseen vaelluksen puhdistumiseksi ja pyhittymiseksi niin, että vaellus yhä paremmin vastaisi annetun taivaallisen lahjan kirkkautta. Ja käsittäköön hän myös, että hidas edistymisen, kunhan se on vilpittöntä, suojaa ylpistymisen synniltä, kun nöyryydessä vahvistuminen kulkee muun edistymisen edellä. Jumala rakkaudessaan pitää tästä huolen.

Mutta ellei uskova tilannetta ymmärrä tai hyväksy, hän todellakin jää mainittuun alkutilaan, hengelliseksi vauvaksi, hedelmättömäksi, niin kuin niin monet ovat historian kuluessa jääneet. Todella murheellista: he tosin ovat suunnattomien taivaallisten aarteitten ympäröimänä, mutta ovat kuluttaneet aikansa hukkaan aarteiden käyttöönottoharjoituksista kieltäytyneinä.

Raamattutunnilla 27.11.2005

*

Tämän lehden kirjoituksilla pyrimme kuvaamaan Jumalan armoa eri tavoin niin, että Hänen Rakkautensa ja Totuutensa kirkkaus Jeesuksessa Kristuksessa valaisisi lukijan sydämen sekä pelastukseksi että vaelluksen pyhitykseksi.

* * *

Katse Jumalan tekojen ihanuuteen!

Miksi uskova usein kokee kilvoituksen taakaksi? Vaikka hän siis onkin uusi luomus Jeesuksen Kristuksen uskossa.

Usko Jumalaan ei todellisuudessa tietenkään ole taakka, niin kuin ei pyhä kilvoitukseen ole taakka. Mutta taakkoja nämä ovat vanhan luomuksen jättämien ajatustottumusten mukaan kokien, tottumusten, joita kiusaaja ahkerasti tukee.

Vastaus alun kysymykseen on yksinkertainen: **uskova on vielä alaikäinen**, koska

1. Hän ei tahdo millään malittaa luottavaisesti tyytyä siihen hitauteen, jolla Jumalan työ nopeimmillaankin pääsee hänessä etenemään, uskovien heikkouden ja heikkouksisuuden tähden. Tämä on kaikkien kilvoittelijoiden osa ja kokemus alaikäisyyden aikana. – Ymmärtäkää kaikki: alaikäisyys on väistämätöntä todellisuutta uskoon suostuneelle, niin myös vasta hiljan Jeesuksen askeliin suostuneelle. Sillä uskovaisuudessa on ikätasot. Joka edistymistään estelee, se ei todellakaan pääse, vaikka uskossa onkin, hengellistä vauva-astetta pidemmälle. Mutta joka todella antautuu Herran askeliin, se pääsee askel askeleelta, hitaasti tosin, eteenpäin, kohti täyttä miehuutta Kristuksessa Jeesuksessa. Emme tosin ehdi täyteen miehuuteen, mutta ne, jotka kilvoittelevat sitä kohti määrätietoisesti vuosia, vuosikymmeniä, pääsevät pitkälle. Jumala sen tekee.

2. Uskova ei ole vielä vakiintunut erottamaan vanhaa luomusta uudesta, vaan ne ovat vielä selkiintymättömät. Vanhan ajattelukaava hallitsee, uusi ei ole vakiintunut. Ihminen ei silloin vielä tiedä, kumpi milloinkin hänessä vallitsee.

3. Hän pelkää, sillä Jumalan täydellinen armo ei ole päässyt vielä hänessä vakiintumaan, kun hän ei jaksa uskoa, että kadotustuomio on nostettu pois, koska syntiä ei lueta armoon osalliselle kadotukseksi. Hän ei jaksa vielä vakaasti uskoa ja muistaa, että Jeesuksen uhri on täydellinen ja ylenpalttinen riittävä kaikille Häneen turvaaville. Ehkäpä hän

ei tämän tähden ole vielä rojhennut antautuakaan ehdoitta Jumalan kouluun, Jeesuksen ja ymmärtävisten kilvoittelijoitten askeliin.

4. Vihollisen pettämänä hän kääntää katseen taaksepäin, kilvoittelunsa kelvottomuuteen ja menneisyyden synteihin, vaikka niitä ei ole, vaan ne ovat uskon kautta anteeksiannetut ja täydellisesti hävitetyt.

Älkäämme siis katsoko taaksepäin, jo selvitettyihin asioihin, vaan rientäkäämme rohkein ja nöyrin mielin eteenpäin kohti voittopalkintoa, **johon Jumala on meidät täivaallisella kutsumisella kutsunut Kristuksessa Jeesuksessa.** Fil 3:14

Tämä mieli olkoon meillä kaikilla. Jos jollakin on toinen mieli, Jumala on siinäkin hänelle ilmoittava, kuinka asia on, kunhan hän vain antautuu kaikessa Jumalan tahtoa etsimään. Vaeltakaamme kaikki samaa tietä, vaeltakaamme Herran askelissa; kts. 1 Kor 4:16; 11:1; Fil 3:15,16.

*

Palaa siis sinäkin luottavaisesti iloitsemaan Isän Jumalan täydellisestä mielisuosioista, joka Jeesuksessa Kristuksessa on meihin peruuttamattomasti vuodatettu!

Iloitkaa aina Herrassa! Vieläkin minä sanon: iloitkaa! Älkää mistään murehtiko, Fil 4:4,6. Nämä ovat aivan tärkeimpiä sanoja kilvoittelijalle. Niitä hänen pitäisi ahkerasti sydämessään kerrata, koska tämä on se asema, jossa Herralla halajaisi nähdä meidän aina vain vakaammin viipyvän.

Kaikessa saattakaa pyyntönne rukouksella ja anomisella kiitoksen kanssa Jumalalle tietäväksi. Jotka näin ojentautuvat, saavat kokea tämän lupauksen toteutuvan: **Jumalan rauha, joka on kaikkea ymmärrystä ylempi, on varjeleva teidän sydämenne ja ajatuksenne Kristuksessa Jeesuksessa. ... Jumala on rikkautensa mukaisesti täyttävä kaikki teidän tarpeenne kirkkaudessa, Kristuksessa Jeesuksessa.** Fil 4:6,7,19

*

Tämä on Jumalan tahto, että me Hänen rakkautensa hedelmistä onnellisiksi tulleina asetumme ihanaan taivaalliseen asemaamme! – Miten? – Yksinkertaisesti siirtämällä kat-

seemme itsestämme ja saatanan syytöksistä **totuuteen** pelastuksen täydellisyydestä ja Isän lupausten mukaisesta uskollisuudesta ja järkkymättömästä mielisuosioista, joka meille on kerta kaikkiaan lahjoitettu Hänen rakkaan Poikansa Jeesuksen Kristuksen kautta!

Realistinen käytännön ohje:

Kun vielä olet kaikessa levossa, ilossa ja kiittollisuudessa Jumalan edessä, siis kun olet tähän oikeaan toskristilliseen tilaan päässyt edellä kerrattujen ohjeitten mukaisesti, ota silloin tavaksesi lujittaa sydämesi jo siinä tilassa seuraavan putoamisen varalta näin:

"Nyt käsitan Jumalan täydellisen mielisuosion! Minun tulee nyt tässä tilassa muistaa ja painaa mieleeni, että aivan yhtä täydellinen on Hänen mielisuosionsa pian tapahtuvan uuden putoamiseni aikana!"

On realistista ymmärtää: ennen pitkää jälleen putoan Jumalan levosta. Tulee rohkeasti uskoa: se ei ole synty, että putoan toistuvasti levottomuuteen, epätietoisuuteen tilastani ja pelkoon. Minulla on täysi oikeus nousta Herran iloon välittömästi, käytännössä niin nopeasti kuin mihin harjaantumiseni riittää. Jumalan puolelta ei tähän ole mitään esteitä: alta sadasosasekunnin on uskovalla Jumalan puolelta oikeus palata milloin tahansa. Ylistys Jumalalle!

Tämähän johtuu siitä Jumalan ihmeestä, että **Hän on päättänyt aina katsoa Poikansa Jeesuksen Kristuksen täydelliseen voittoon hyväksesi!**

Tässä suhteessa ei ole merkitystä teoillasi, sanoillasi, vastustavilla ajatuksillasi tai tunteillasi! Mielisuosiotansa sinua rakastava Isä ei mitata lainkaan noilla asioilla, vaan mitta on Hänen tykönänsä tallella, iankaikkisesti. Mitta sinun vakituisiksi hyväksesi istuu Isän Jumalan oikealla puolella! Isä on antanut Jeesukselle kaiken vallan Hänen voittonsa kautta, joten on aivan helppo uskoa, ettei kukaan eikä mikään voi näin ollen koskaan uhmata hengellisten, myös sinulle siunauksellisten totuuksien pysyvyyttä.

Tähän totuuteen juurtumalla pääset peloistasi ja epävarmuuksistasi, sillä vapaudut vähitellen eroon

Jumala on rakastanut luomaansa ihmistä alusta alkaen. Hänen rakkaudessa ei suinkaan sammunut Eevan ja Aadamin lankeemuksen tähden, vaan Hänellä oli pelastussuunnitelma valmiina – onhan Hän itse Rakkaus.

Oman aikataulunsa mukaisesti Jumala lähetti Poikansa maailmaan Jeesus Nasaretilaisessa. Jeesus täytti Isänsä antaman tehtävän täydellisesti, niin kuin Jeesus ristillä todisti: "Se on täytetty!"

Hän tuli syntiuhriksi ihmisten lunastamiseksi takaisin Jumalan yhteyteen, pelastukseen.

Jumalan suunnitelma tuli valmiiksi, kun Hän herätti Jeesuksen kuolleista, otti Hänet taivaan valtaistuimelle ja lähetti Pyhän Henkensä maan päälle. Uskoon tulleitten sydämiin lahjoitettuna Henki merkitsi sinettiä taivaallisen perinnön omistamisesta ja ymmärrystä ja voimaa Jumalan Sanan avautumiseen ja pyhään kilvoitukseen.

luonnollisen ihmisen taipumuksesta kääntyä aina uudestaan etsimään korjausta oloosi itsestäsi, vaikka tulisi katsoa Isän rakkauteen ja Jeesuksen voittoasemaan hyväksesi ja saada korjaus oloosi ja kaikkiin käytännön asioihisi ja toimiisi suoraan ja ainoastaan rakastavaan Isään ja

jatkuu sivulla 5

Pelastuneen onni

Kun ihminen tulee uskoon, hän on toisaalta perillä, toisaalta täysin alussa. Perillä hän on sikäli, että hänen kaipauksensa sovusta Jumalan kanssa on syntien anteeksisäämisessä täyttynyt. Ja tähän on jo ihanaudessaan onnen täyttymys!

Täysin alussa hän on siinä suhteessa, ettei hänessä ole vielä mitään – eikä voikaan olla – lihaksi sulautunutta käytännön vaelluksen kristillisyyttä, vaan hänen ajattelutapansa, tunne-elämänsä, puheensa ja tekonsa ovat vakaisuuden puutteen suhteen vanhan jättämän tottumuskaavan mukaisia.

Niinpä kiusaaja löytää helposti moitteen sijaa jo syntien tunnustamisen vilpittömyydestä, oikean mielenlaadun puuttumisesta jne. Silloin ei auta muu kuin nöyrytyä kaikessa vajavaiseksi, muutenhan ei ihminen koe mitään toivoa olevan kiusatun asemassaan.

Onneksi Jumala tuntee ihmisen vajavaiseksi kaikessa jo etukäteen, ja samoin tuntee ymmärtäväinen sielunhoitaja. Jumalalle riittää selvä kaipaus ja anomus syntien anteeksi saamiseksi ja sielunlepoon pääsemiseksi. Esityksen vajavaisuus ei paina mitään tuon rinnalla! Ylistys Jumalalle!

*

Useimmissa tapauksissa uskovat ovat ymmärtämättömiä myöskin tässä vielä pimentoon jäävässä ihanassa asiassa: uskovan ei tarvitsisi toisaalta myöskään uskoontulon alkumetreillä lainkaan huolehtia tuosta suuresta vajavaisuudestaan! Sillä kuinka hänet olisi pitkäaikaisessa kilvoituksessa vaelluksen suhteen jo pyhitetty, kun vasta juuri on kilvoituksen alkuun päässyt!?

Järjestyshän on tämä: **ensin** Jumala nostamalla nostaa ihmisen pimpeydestä valkeuteen, kuolemasta elämään, vihan alaisuudesta Jumalan rakkauden osallisuuteen ja Hänen vakituiseen mielisuosioonsa Kristuksen Jeesuksen täydellisyydessä; kuuroudesta kuulevuuteen, sokeudesta näkemiseen; ylpeyden vallasta nöyrytykseen, omavanhurskauden ja kaiken muun vääryyden vallasta Jeesuksen vanhurskauteen; saastaisuuden vallasta Jeesuksen puhtauteen ja pyhyteen, hengelli-

sen tyhmyyden vallasta Jeesuksen lahjoittamaan ymmärrykseen Pyhässä Hengessä.

Tästä syystä uskoontulleella on täysi syy suureen iloon, riemuun, lepoon, rauhaan, syvään kiittolisuuteen ja ylistykseen! Pyrkiköön hän rohkeasti pysyttelemään hyvällä omallatunnolla siinä tilassa Jumalaan luottaen! Kun hän havaitsee ajatuksissaan, tunteissaan, puheissaan ja teoissaan kiusallista epätäydellisyyttä edelleen, antautukoon ehdoitta Herran askeliin vaelluksen puhdistumista ja pyhittymistä varten.

Vasta nythän Jumalalla onkin Hänen itsensä valmistama tilaisuus uskoontulleen kilvoituksen **vähitään tapahtuvaan** pyhittämiseen. Tämä edellyttää vielä vastasyntyneen uskovan vahvistumista armon osallisuuden ja rakastavan Isän täydellisen mielisuosion ihanaudessa. Hän katselkoon ahkerasti, itselleen sovitettuna, seuraavia ja samankaltaisia sanoja:

"Kiitetty olkoon Herra, sillä Hän on katsonut minun puoleeni ja valmistanut minulle lunastuksen; suodakseen minun, vapahdetuna vihollisteni kädestä, pelkäämättä palvella Häntä pyhyudessa ja vanhurskaudessa Hänen edessään kaikkina elinpäivinä." kts. Luuk 1:68-75 kokonaan

Jumala luo vähitellen suloisen ja levollisen järjestyksen yhteyteensä nöyrytyvien sisimpään.

Hän on täydellinen vastakohta sille, joka on kaiken häiriön, syytöksen ja kaaoksen päällikkö.

*

Jos uskoontullut voisi olla heti kokonaan vapaa vanhanmukaisesta – mm. itsekeskeisestä ja itseensä turvaavasta – ajattelusta ja asioiden hahmottamisesta, hän kokisi suorastaan räjähtävän maailmankäsitteen muutoksen!

Hän näkisi rakastavan Isän todella kaikessa Kaikkivaltiaana ja Herran Jeesuksen Kristuksen Isältä todella kaiken vallan saaneena pahan ja kuoleman Voittajana. Ja hän uskoisi ja kokisi itsensä kadoksesta ja pelosta kerta kaikkiaan pelastetuksi!

Hän luottaisi vakaasti tähän: ... **kaikki yhdessä vaikuttaa niiden parhaaksi, jotka Jumalaa rakastavat**, Room 8:28; **sillä Jumala itse ensin rakasti nyt uskoontullutta iankaikkisella rakkaudellaan ja osoitti sen julkisesti täydellisellä vakuuttavuudella Poikansa Jeesuksen jumalallisen mielenlaadun, uhrautumisen ja ylönousemisen kautta.**

Isä Jumala otti kaikesta vastustuksesta **voiton riemun** sielujen hyväksi Poikansa Jeesuksen kautta; kts. Kol 2:15.

*

Koettuna seurauksena tästä räjähdyksestä olisi välitön Jumalan haltuun ja tahtoon ehdoitta vihkiytyminen ja koko ajallisen elämänsä Hänen palvelukseensa Jeesuksessa Kristuksessa antaminen. Maailmallisuudella ei olisi pienintäkään valtaa hänen kilvoittelupäätökseensä eikä -vakaisuuteensa. Hän tietämällä tietäisi saaneensa aarteitten aarteen ja tulleen helmien helmen omistajaksi. Ja tulleen Isän Jumalan ja kuninkaitten Kuninkaan, Jeesuksen, iankaikkiseksi ja samalla siis myös ajalliseksi omaksi ja seuraajaksi kaikessa. Hänen askeliinsa ilolla suostuneena, vakaassa kuuliaisuudessa.

Samalla hän käsittäisi luonnollisena asiana, että Jumala vasta nyt lähtee häntä koulimaan kohti tähtä miehuutta Kristuksessa ja että hän on lähtötilanteessa vielä kaikessa suhteessa vajavainen, mitä todelliseen lihaksi sulautuneeseen totuuden käsittämiseen, lähimmäisenrakkauden toimivuuteen ja pyhitykseen tulee.

Vain meidän rajoittunut käsityskykymme ja mieleemme epäoleellisiin eksyminen ja pysähtyminen estää meiltä tämän mullistavan tapahtuman kokonaisvaltaisen hahmottamisen jo heti uskoontulomme alussa.

Mutta ottakaamme parempi näkemys Jumalan suurista töistä sielujen armahtamiseksi nyt vastaan sydämen ilolla ja riemulla. Sillä tästä näkemisestä on kehotusta ja hyötyä kilvoituksen vakaisuuteen ja määrätietoisuuteen kaiken ikäisille Kristuksessa.

*

Sinä ilmestyi meille Jumalan rakkaus, että Jumala lähetti ainokaisen

Poikansa maailmaan, että me eläisimme Hänen kauttansa.

Siinä on rakkaus – ei siinä, että me rakastimme Jumalaa, vaan **siinä, että Hän rakasti meitä** ja lähetti Poikansa meidän syntiemme sovituksiksi. 1 Joh 4:9,10

Jeesus sanoo: "Minun lampaan kuulevat minun ääntäni, ja minä tunnen ne, ja ne seuraavat minua. Ja minä annan heille iankaikkisen elämän, ja he eivät ikinä huku, eikä kukaan ryöstä heitä minun kädestäni.

Minun Isäni, joka on heidät minulle antanut, on suurempi kaikkia, eikä kukaan voi ryöstää heitä minun Isäni kädestä. Minä ja Isä olemme yhtä." Joh 10:27-30

Ne, jotka Hän on edeltätuntenut, Hän on myös edeltämäärännyt Poikansa kuvan kaltaisiksi, että Hän olisi esikoinen monien veljien joukossa; mutta jotka Hän on edeltämäärännyt, ne Hän on myös kutsunut; ja jotka Hän on kutsunut, ne Hän on myös vanhurskauttanut; mutta jotka Hän on vanhurskauttanut, ne Hän on myös kirkastanut.

Mitä me siis tähän sanomme? Jos Jumala on meidän puolellamme, kuka voi olla meitä vastaan?

Hän, joka ei säästänyt omaa Poikaansaakaan, vaan antoi Hänet alttiiksi kaikkien meidän edestämme, kuinka Hän ei lahjoittaisi meille kaikkea muutakin Hänen kanssansa?

jatkoa sivulta 3:

Herraan Jeesukseen ja heidän tekoihinsa luottavaisesti katsoen.

Näin suuntautuen saat vahvistuvan ja vakiintuvan onnellisen aseman, jossa myös Jumalan armon voimassa Kristuksessa Jeesuksessa pelotta perkaat itsestäsi vanhan luomuksen jättämiä tottumuksia – huomaa: tämä tapahtuu vain oppimalla lepäämään Jumalan ilossa ja kiitollisuudessa!

Muista myös, ettei ainoastaan Isän mieluosio asu sinussa, vaan itse Isä Jumala ja Voittaja Kristus Jeesus Pyhän Hengen kautta! Mielisuosio on siis todella läsnäolevaa ja vakaata ja voittamatonta! Amen.

Raamattutunti 13.8.2006

* * *

Kuka voi syyttää Jumalan valittuja? Jumala on se, joka vanhurskauttaa.

Kuka voi tuomita kadotukseen? Kristus Jeesus on se, joka on kuollut, onpa vielä herätettykin, ja Hän on Jumalan oikealla puolella, ja Hän myös rukoo meidän edestämme.

Kuka voi meidät erottaa Kristuksen rakkaudesta? Tuskako, vai ahdistus, vai vaino, vai nälkä, vai alastomuus, vai vaara, vai miekka?

Niin kuin kirjoitettu on: "Sinun tähtesi meitä surmataa kaiken päivää; meitä pidetään teuraslampaina".

Mutta näissä kaikissa me saamme **ylivoimaisen** voiton Hänen kauttansa, joka meitä on rakastanut.

Sillä minä olen varma siitä, ettei kuolema eikä elämä, ei enkelit eikä henkivallat, ei nykyiset eikä tulevaiset, ei voimat, ei korkeus eikä syvyys, eikä mikään muu luotu voi meitä erottaa Jumalan rakkaudesta, joka on Kristuksessa Jeesuksessa, meidän Herrassamme. Room 8:29-39 (tarkennettu käännös)

*

"Ota kuoleman vallan jo taitettu on ja on riistetty helvetin voitto. Elon ruhtinas Jeesus on voittamaton, jo on koittanut autuuden koitto. Hänen kunniaanaan, Hänen kirkkauttaan me nyt laulaen ylistäkäämme! Tähän Armah-tajaan kun me luotamme vaan, aina varjeltu on elämämme.

Siis te, Jeesuksen ystävät armoitetut, kaikki uskossa vaeltakaatte! Luja toivonne olkoon, te ahdistetut, vaikka kiusoja, vaivoja saatte. Meillä Auttaja on, apu ahdinkohon, tätä tietämme kulkiessamme. Hän on armollinen, Hän on uskollinen; aina Jeesukseen turvautukaamme!

Kiitos, Jeesus, kun meitä taas vahvistamaan tulit, virvoitit voimalla tai vaan! Sinun tietäsi autat Sä vaeltamaan, aina turvaamaan armonsi voimaan. Tuet uskoamme, tuet toivoamme, pidät sielumme tallella aina! Kuulet huutoamme, Sinä Auttajamme, Sanas' kalliin Sä sieluamme painat!" (osa virrestä 171)

Tässä muodossaan, kun käytössämme ovat uskovaisemmiksi korjatut sanat kuin mitä virsikirjan teksti on, laulu on todellinen Jumalaan luottamisen tunnustus. Tämän mukaan Herra tahtoi meidän kaikkien oppivan suhtautumaan ja kilvoittelemaan!

Raamattutunti 16.4.2006

* * *

Ensin Jumala nostamalla nostaa ihmisen pimeydestä valkeuteen, kuolemasta elämään, vihan alaisuudesta rakkautensa osallisuuteen ja vakituiseen mielisuosiionsa Jeesuksen Kristuksen täydellisyydessä; kuuroudesta kuulevuuteen, sokeudesta näkemiseen, ylpeyden vallasta nöyrytykseen, omavanhurskauden ja kaiken muun vääryyden vallasta Jeesuksen vanhurskauteen; saastaisuuden vallasta Jeesuksen puhtauteen ja pyhyyteen, hengellisen tyhmyyden vallasta Jeesuksen lahjoittamaan ymmärrykseen Pyhässä Hengessä.

Tästä syystä uskontulleella on täysi syy suureen iloon, riemuun, lepoon, rauhaan, syvään kiitollisuuteen ja ylistykseen!

Pyrkiköön hän rohkeasti pysyttelemään hyvällä omallatunnolla siinä tilassa Jumalaan luottaen! Kun hän havaitsee ajatuksissaan, tunteissaan, puheissaan ja teoissaan kiusallista epätäydellisyyttä edelleen, antautukoon ehdoitta Herran askeliin vaelluksen puhdistumista ja pyhittymistä varten.

Oikea suhtautuminen lihanmukaisuutemme yksityiskohdan paljastumiseen

Kun uskova lähtee kuuliaisesti tutkimaan, mikä olisi Jumalan tahdon mukaista kilvoittelua, hän ennen pitkää ymmärtää, että hänessä taistelee kaksi mielipidettä toisiansa vastaan.

Seuraavat, koetellut huomiot auttavat kilvoittelijaa eteenpäin

Se, miten uskova suhtautuu haaitessaan luonteestaan tai käytöksestään epämiellyttävän, Jumalan tahdon vastaisen yksityiskohdan, paljastaa hänen tilansa uskon käytännön soveltamiseen:

– jos hän reagoi pitkittyvällä harmistumisella, masennuksella, pelolla, jopa epätoivolla, kun Jumala näyttää hänelle vanhanmukaisuudesta uuden yksityiskohdan, reagoi hän lihassaan, ei uskon hengessä. Hän nojaa itseensä ja siispä pettyy, koska "en vieläkään ole sitä, mitä olen toivonut";

– suuremman tai pienemmän ylpeyden tähden me kauhuilla suhtaudumme ilmestyviin epämiellyttäviin totuuksiin itsestämme, sillä mieli on edelleen osittain nojaamassa itseemme otollisuuden suhteen;

– tulee päinvastoin osoittaa kiitollisuutta niin kuin uudesta lahjasta, kun Pyhän Hengen vaikutuksesta havaitsee lisää salassaollutta lihanmukaisuutta vaelluksessaan. Ei siksi, että pahaa näkyi, vaan totuuden paljastumisen tähden;

– olemme kaikesta pelastetut, vanhasta luomuksestammekin! On vain vanhan tottumusten perkaamisesta kysymys, että vaelluksemme yhä paremmin heijastaisi sitä pyhyttä, jonka kerta kaikkiaan olemme Jeesuksessa saaneet;

– täytyy olla Jumalan teko, että nyt näen semmoista, jota tätä ennen en ole näin nähnyt! Ja vain sitä varten, että uskossa omistaisin: nyt Jumala on lähtenyt minua tästäkin puhdistamaan, minun ei tarvitse tämmöiseen enää tietämättäni langeta. Näen nyt selvästi ja muistan vastaisuudessa paremmin valvoa;

– älkäämme siis antako saatanaa pettää itseämme masennukseen tilastamme, vaan kohtuullisen harmistumisen jälkeen – ja milloin tarpeen on, anteeksi pyytämisen ja anteeksi uskomisen jälkeen – siirty-

käämme rohkeasti Jumalaa ylistämään;

– kun näin uskoa osoitan ja kiittän Jumalaa siitä, että nyt näen tämän kiusallisen yksityiskohdan, minä osoitan luottamusta siihen, että Jumala todella tekee minussa puhdistavaa työtä;

– näin Jumala kääntää kaiken parhain päin. Suhtautukaamme siis mekin asioihin taivaallisen lahja-asemamme suunnasta!

– Jumala ei hämmästy perittyä pahuuttamme, vaan tuntee meidät läpikotaisin! Hän on siitä huolimatta ja juuri siitä syystä sekä pelastanut ja puhdistanut meidät Kristuksessa että tullut asumaan meissä Pyhän Henkensä kautta!

– olemme siis vapautettuina vanhasta luomuksesta onnellisina velvolliset pyrkimään eroon vanhan tottumusten mukaisesta vaelluksestamme, ajatuksista alkaen;

– se voi tapahtua vain Jumalan ilmestysten ja Hänen vakaan armonsa voimasta, siihen syventymisestä, sen muistamaan oppimisesta ja muistiin palauttamisesta;

– nöyryys olkoon aina yhtenä tehokkaimmista aseistamme. Onhan itsestään selvää, että emme ole vielä pitkälle pyhittymisessä edistyneet. Siispä pyrkikäämme siihen, ettemme enää itseemme nojaisi;

– ei meillä aluksi ole oikein mitään kuvaa erosta vanhan ja uuden luomuksen välillä. Vasta vähitellen valkeuden kirkkaus ja pimeyden synkkyys pääsee hahmottumaan – sen mukaan kuin olemme Sanassa ja kilvoittelussa vahvistuneet;

– pelko väistyy vähitellen, kun armon täydellisyyden näkeminen vahvistumistamme vahvistuu. Jos pelko ja harmistuneisuus jää vallitsemaan paljastuneen asian suhteen, kohdista katseesi vielä kiinteämmin Jumalan ihaniin tekoihin! Uskoa osoittamalla vapaudut;

– pääsemme voitolle Jumalan valmistaman vakaan ja iankaikkisen perustan muistamisen kautta!

– riittää, että vaellamme samaa tietä, pyhitystietä Jeesuksen askelissa. Ei pidä antaa saatanaa peljättä sillä, "etten millään enää ehdi juuri millekään tasolle pyhittymises-

säni". Tässäkin tarvitaan nöyryyttä ja realismia;

– tosi kilvoittelu riittää. Se on: Jumalan armon käsittämisen ja vastaanottamisen vahvistumiseen pyrkiminen. On Jumalan työ sitten kasvattaa meitä itse kutakin oman aikataulunsa mukaan. Valvoen matkantekeminen on tärkeätä; tulosten mittaaminen ei lainkaan!

– opettele siis katselemaan Jumalan iankaikkista armoa, että sen voimasta edistyisit. Huolestumalla et voi edistyä yhtään;

– kyllähän saatana epämääräisiä oloja järjestää, kunhan vain saa tavalla tai toisella uskovaista kiusata. Mutta ne me voitamme pitäytymällä yksinkertaisuudessa eli keräämällä Sanan helposti omaksuttavia ihania totuuksia pelastuksen täydellisyydestä Jumalan täydellisessä armossa ja mielisuosiossa;

– meidän tulisi puhdistumisen ja pyhittymisen asioihin suhtautua taivaallisen asemamme lahjatäydellisyyden **muistamisella**, ei enää lainkaan vanhan mukaisen itsemme tuomionalaisuuden **pelkäämisellä**;

– kun kiittän, osoitan uskoa ja saan voiton, mutta jos en muista kiittää siitä, että kaikki yhdessä vaikuttaa parhaakseni, jään turhaan hedelmättömään, alitajuiseen tai tietoiseen, alakuloon;

– rauhan perusta on, että olemme hyväksytyt! Saamme onnellisena omistaa taivaallisen asemamme Jumalan voimassa, Hänen täydellisessä mielisuosiossaan;

– opit vähitellen erottamaan itsessäsi, mikä päättely milloinkin on vanhasta, mikä uudesta. Toisin sanoen: mikä on vihollisesta, mikä Jumalasta. Silloin sinua ei enää viedä narussa niin kuin tahdotonta eläintä, vaan olet kykenevä ratkaisuihin, jotka merkitsevät lisääntyvää lepoa Jumalan hyvän tahdon mukaan;

– onnentunteesi suuruuden mittaaminen ei kannata, katse on silloin aivan väärässä suunnassa vihollisen vaikutuksesta;

– lepo ja onni ovat iloista ja kiitollista mielentilaa, kun jälleen muistat, että saan olla uskossa ja Jumalan, rakastavan Isäni koulussa ja mielisuosiossa, Jeesuksen taivaissa olevan täydellisyyden varassa ja kautta!

Raamattutunti 17.9.2006

* * *

Mutta mitä on uusi luomus ja mitä vanha?

On paikallaan lyhyesti kerrata, mitä on uusi luomus ja mitä vanha luomus.

Jumala rakasti sieluamme ja luonasti sen synnin, saatanan ja kuoleman vallasta riippumatta siitä, mitä olimme pimeytemme aikana tehneet. Hän uudestisyntynyt meidät vaeltamaan sydämen uudessa tilassa, so. levossa ja kiitollisuudessa. Nytkin Jumala katsoo kiinteästi täydelliseen Välimieheen, Jeesukseen Kristukseen, meidän hyväksemme. Hän ei katso meidän vaellustamme kadotustuomioon johtavana, vaan Hän katsoo aina siihen täyteen sovituksen, jonka Hän sai Poikansa Jeesuksen Kristuksen kautta.

Jumala on toki katsonut meidän sieluamme, jota Hän rakastaa, mutta nyt Hän katsoo siihen täydelliseen lopputulokseen Kristuksessa, joka on valmiina Hänen edessään, ei siihen, minkälaisia olemme vajavaisuuksinemme matkan varrella.

Kun sydämeen uudestisyntymisessä tulee vihan, valheen, vääryyden ja pelon tilalle Jumalan rakkaus, Jumalan totuus, Jumalan vanhurskaus ja Jumalan lepo, se on uutta luomusta, Kristuksen valtaa, Kristus uskova.

Uudessa käytöksessä ei siis ole mistään salaperäisestä kysymys, vaan jumalallisen levon ja kiitollisuuden kautta tulee Pyhän Hengen vaikutuksesta olemuksen ja käytöksen muutos, joka säilyy vallitsevana meissä aina niin kauan kuin muistamme olevamme Jumalan iankaikkisen mielisuosion alla.

Käyttäytyyhän luonnollinenkin ihminen toisin ollessaan onnellinen kuin silloin, kun hän on epätoivoinen. Onhan hänellä aivan erilainen olo sisimmässään näissä tiloissa. Samoin – nyt vain täydellisemmällä tavalla – uudestisyntynyt on erilainen ja käyttäytyy erilaisesti riippuen siitä, muistaako hän käytännön harmeissa ja iloissa olevansa Jumalan armoitettu vai eikö muista. Jos hän muistaa, sitä sanomme uuden luomuksen vallassa olemiseksi, jos ei, vanhan mukaisuuden vallassa olemiseksi.

Tehtävämme on siis Sanan ja rukouksen kautta ja Jumalan käytännölliseen kouluun suostuneina

opetella olemaan vakaita uuden, täydellisen asemamme muistamisen levossa! Siinä tilassa, uuden tilassa, toteutuu Jumalan tahto kauttamme Jumalan voimasta ja Hänen ihmeellisessä johdatuksessaan.

Raamattutunnilta 4.1.1998

* * *

Jumalan mielisuosion vakaisuus

Pelokasta sielua, joka vielä mittaa Jumalan mielisuosiota omalla vaelluksellaan eli samalla omalla itsellään, ohjattakoon seuraavalla täydellisellä kuvalla suurempaan rohkeuteen.

Ajattele, että Jumalasta virtaa tasaisesti ja vakaasti – minkään koskaan häiritsemättä – leveä mielisuosion vuo sinuun, Jumalan päätöksen ja Jeesuksen Kristuksen ansion ja voiton kautta. Tässä on syy uskovon rauhaan.

Rauhattomuus tulee siis jostakin väärinkäsityksestä – tästä: jos sielu unohtuu syrjään edellä kuvasta ihanuudesta, se kokee pelokkuutta ja epävarmuutta Jumalasuhteessaan. Sielu on käpertynyt itseensä ja todellakin mittaa suhdettaan Jumalaan itsellään, onnistumisillaan ja kompuroinneillaan. Ihminen pyrkii silloin etsimään tekojen kautta mielisuosiota, vaikka se on mahdotonta. Hän on siinä alitajuisessa tai puolittietoisessa harhasa, että Jeesuksen ansion vaikutuksesta syntynyt mielisuosion virta on vähäinen ja epävakaa ja että omien tekojen kautta olisi saatavissa mielisuosiota jopa enemmän kuin Jumalan iankaikkisella vanhurskauden lahjalla Kristuksessa!

Uskova ei siis silloin muista, että **Jumalan päätös lahjoittaa täydellinen sovitus, täydellinen hyväksyntä ja siunaus Kristuksessa on pääasia ja ylitsevuotavasti kaiken perusta.** Vanha luomus on kuollut; miksi sitten arvioisin asemaani Jumalan yhteydessä jollain ratkaisevasti vähäisemmällä, suorastaan häviävän pienellä eli omalla vaelluksellani, jossa vielä, vaikkakin vähenevästi, vanhan luomuksen jättämät tottumukset pyrkivät esille.

Vaelluksen tulee toki olla yhä pyhämpää, vanhurskaampaa ja puhdampaa. Mutta koko ajan meillä on

Jumala ei hämmästy pahuuttamme, vaan tuntee meidät läpikotaisin! Ja on siitä huolimatta ja juuri siitä syystä sekä pelastanut meidät Jeesuksessa Kristuksessa että tullut asumaan meissä Pyhän Henkensä kautta! Olemme siis vapautettuina vanhasta luomuksesta onnellisina velvolliset pyrkimään eroon vanhan tottumusten mukaisesta vaelluksestamme, ajatuksista alkaen.

Tämä voi tapahtua vain Jumalan vakaan armon voimasta, siihen syventymisestä, sen muistamaan oppimisesta ja muistiin palauttamisesta.

Vaelluksen pyhittymisessä on vanhan tottumusten perkaamisesta kysymys, että vaelluksemme yhä paremmin heijastaisi sitä pyhyttä, jonka kerta kaikkiaan olemme Jeesuksessa saaneet.

lupa, velvollisuus ja mittaamattoman arvokas oikeus muistaa: vaellus voi olla kaikkea tuota vain sen varassa, että olen ja toimin Jumalan kertakaikkisen ja täydellisen mielisuosion – rakkauden, laupeuden, pitkämielisyyden ja armon – ilossa, levossa ja levon voimassa.

Raamattutunnilta 12.10.2001

* * *

Elävä usko ei ole ajallisen onnen tavoittelua vaan valmiin, Jumalalta jo lahjaksi saadun, iankaikkisen onnen yhä parempaa käsittämistä ja yhä rohkeampaa omistamista rukouksen, Sanan tutkimisen ja raittiin tottelemisen kautta.

* * *

Siirry Voittajan askeliin!

Vihollisen tavanomainen keino kilvoittelijan edistymisen häiritsemiseen on suurten huolien kohdantesa kääntää uskovon katse ja tarmo kokonaisvaltaisesti huolista vapautumiseen. Se on luonnollisen ihmisen itsesuojeluvaiston mukainen automaattinen reaktio.

Jos kuitenkin huoli, esim. pitkäaikaiseksi muodostunut ruumiinvai-va, sitoo uskovon mielenkiinnon siinä määrin, että se ainoa tärkeä asia, sielun rakentuminen eli taivaallisissa rikastuminen häiriintyy tai peräti tukahtuu, on vihollinen voittanut kilvoittelijan ja siirtänyt hänet taantumaan uskoon.

Sen tähden, olipa huoli mikä hyvänsä, Jeesuksen seuraajan tulee palauttaa mieleensä muutama elävän uskon ihana periaate:

– rakastava Isä Jumala on aina läsnä Pyhän Hengen osallisuuden kautta; samoin on Herra Jeesus Kristus aina läsnä. Sillä Isä Jumala ja Herra Jeesus Kristus asuvat uskovassa. – Jumala siis aina kuulee.

– kaikki, mitä tapahtuu, on Isän lähettämää tai sallimaa, koska Hän rakastaa minua kaikella, mikä minua kohtaa, sillä: *kaikki yhdessä vaikuttaa niiden parhaaksi, jotka Jumalaa rakastavat.* Room 8:28

Jumalalle vihkiytyneen asema

Uskossa nuori, tosissaan kilvoitteleva sielu on usein, varsinkin tasaisina aikoina, pelkäämässä ja epäilemässä sitä, onko hän varmasti osannut tehdä kaikki niin, että Jumalan tahto toteutuisi parhaalla tavalla.

Jos tunnistat edellä olevasta it-sesi, kysy itseltäsi: "Olenko vihkiytynyt Jumalan tahtoa etsimään ja armon voimassa tekemään?"

Jos vastaus on myönteinen, saat omistaa jälleen uuden ilosanoman ilosanoman päälle: eihän sinulle ole tässä asiassa jätetty enää mitään huolehtimista, sillä rakastava Isä on ottanut itselleen kaikki oikeudet sinun kasvattamiseksi mieheiseksi! Jumala johdattaa sinut, joka olet Jeesuksen seuraajaksi lähtenyt, kohti täyttä miehuutta Kristuksessa. Tämä on Jumalan siunattu asi-

Uskovon tulee siis – armon voimassa ja hengellisen ryhdistäytymisen kautta – ottaa voittaakseen ajallisen asian aiheuttama kiusaus langeta tärkeimmän asian peittävään ajalliseen huolehtimiseen. Tämän voiton kautta hän siirtyy jälleen Voittajan askeleita seuraamaan.

Uskovon tulee vahvistaa sieluaan sillä ihanalla tosiasialla, ettei hän ole menettänyt Jumalan mielisuosiota, vaikka kokeekin joutuneensa kummalliseen umpikujaan Jumala-suhteessaan. Sillä mielisuosiota ei oteta pois, koska se lepää uskovon ikuisiksi hyväksi perillepäässeessä Jumalan Pojassa, Jeesuksessa Kristuksessa, eikä suinkaan uskovon teoissa tai tekemättömyyksissä.

Ensin uskovon on siis vahvistettava sieluaan sillä tosiasialla, ettei ole menettänyt Jumalan mielisuosiota, vaikka kokeekin joutuneensa kummalliseen umpikujaan Jumala-suhteessaan. Sillä mielisuosiota ei

oteta pois, koska se lepää – uskovon iankaikkiseksi hyväksi – perillepäässeessä Jumalan Pojassa, Jeesuksessa Kristuksessa, eikä suinkaan uskovon teoissa tai tekemättömyyksissä.

Toiseksi: tulee palata muistamaan, että Isä tahtoo meidän olevan kuuliaisia siinä, että heitämme murheemme Hänen päällensä. Että siis unohdamme ne Hänelle luottavaisesti niin, ettemme pane ikään kuin vaatimukseksi, onnellisuutemme edellytykseksi, pikaista huolten poistumista, vaan että pyydämme hengellistä edistymistämme vaikka sitten huolten keskellä.

Silloin olemme käsittäneet meitä kohdanneet ja ympäröivät asiat oikein. Pääsemme uudelle tasolle: kiittämään ja ylistämään Jumalaa vai-voistakin, jopa pitkäaikaisista. Näemme ne Isän koulutusvälineinä emmekä enää vastustajan lähettäminä, rasittavina ja pelottavina oman parhaamme esteinä. Muutos asenteissa ja olossa on ratkaisevan suuri!

Älkää mistään murehtiko, vaan kaikessa saattakaa pyyntönne rukouksella ja anomisella kiitoksen kanssa Jumalalle tietäväksi, ja Jumalan rauha, joka on kaikkea ymmärrystä ylempi, on varjeleva teidän sydämenne ja ajatuksenne Kristuksessa Jeesuksessa. Fil 4:6,7

10.4.2005

* * *

oiden järjestys sinun suhteesi – antautumisesi tähden. *Hän antaa sinulle, mitä sinun sydämesi halajaa;* Ps 37:4. Ylistys Jumalalle!

Kasvatuksesi tapahtuu enimmäkseen tasaisesti ja lempeästi ja niin kuin huomaamatta. Mutta Jumala ei myöskään jää kyselemään sinulta, milloin tarvetta nuhteeseen tai kuritukseen on, vaan antaa tahtonsa mukaan tarkasti, vanhurskaasti ja laupiaasti, mitä tarvitaan. Sillä Hän kasvattaa sinua joka hetki.

Nuhde tai kuritus ei yleensä ole kohdallasi lainkaan tarpeen, koska joka päivä rukoilet Hänen tahtoaan tapahtuvaksi ilman itse asettamiasi ehtoja. Kyllä vihkiytynyt, valvomaan kaikessa pyrkivä sielu yleensä oppii kuulemaan, mikä on pyhää ja vanhurskasta ja puhdasta, niin että hän voi oikein vaeltaa, oikeita asioita anteeksi pyytää ja vaelluksen edelleen puhdistumista rukoilla.

*

Tämä oli siis nille, jotka sydäimestään ovat Jumalan rakkauden voittamina rohjenneet rukoilla Jumalan tahdon tapahtumista kaikkeen ja vihkiytyä siihen, että Jumala saa omistaa kaiken päättävänsä heidän elämässään. He ovat siis toisin sanoen lähteneet sydäimestään ja käytännössä itsensäkieltämisen tielle, Herran Jeesuksen Kristuksen askeliin, toteuttamaan todellista kristillisyyttä, jota niin vähän maailmassa aina on ollut ja joka näinä lopun päivinä on melkein kokonaan hukassa.

Saamme pitää itseämme erityisen siunattuina, me, joilta Jumala on avartanut sydämen tähän antautumiseen. Ei niin, että olisimme siunauksen arvoisia, vaan yksin Jumalan salatun aivoituksen tähden näin on tapahtunut, että joukko uskovia on saanut armon ja ymmärryksen kokosydämisesti heittäytyä Jumalan käsiin Kristuksessa.

*

Kristinuskon ylivoimaisuus!

Ihmisillä on lankeemuksenluonnossaan vääristynyt Jumala-kuva. Sen tähden olisi uskoontulleillekin helppottavaa käsittää entinen kristinuskon mielikuvansa pakanauskonnoksi, vanhan luomuksen ja viholiisen yhteisesti laatimaksi jumaluskonnoksi, jossa on sekaisin paljon väärää ja vähän oikeata.

Kuten tiedämme, on kristinuskon rakastavan taivaallisen Isän lapsilleen aivoittelema ja Poikansa Jeesuksen Kristuksen kautta toteuttama iankaikkinen lahja uskoon suostuville. Se on Jumalan armoa ja mielisuosiota Jeesuksen täydellisen voiton kautta. Se on kertakaikkisesti ja iankaikkisen pysyväksi lahjaksi saatua anteeksiantamusta, rauhaa, iloa, kiittolisuutta niin ikään lahjaksi saadussa armossa, vanhurskaudessa, pyhydessä ja kirkkaudessa.

Uskovaisen tulee usein katsella armon täydellisyyttä rohkaistuakseen jumalallisella totuudella heikkouksisuudesta kohti täyttää miehuutta Kristuksessa. Vanhan luomuksen täyden tuomion ja uuden luomuksen täyden otollisuuden yhä syvällisempi käsittäminen tapahtuu Sanan tutkimisen, valvoen vaeltamisen, Jumalan tahdon rukoilemisen ja taivaallisen totuuden ihanuuden katselemisen kautta.

Eli siis: jätä alussa mainitun tapainen huoli omasta osuudestasi kokonaan pois! Rakastava Isä vie Jeesuksen ansion täydellisyyden varassasi sinua koko ajan eteenpäin! Annetaan niiden huolestua – toivon mukaan mielenmuutokseksi – joilla on siihen aiheita: niiden, jotka epäkuuliaisuudessa edelleen vaeltavat eivätkä ole ohjaksia Jumalalle luovuttaneet. Mutta me antautuneet olemme antaneet tiemme Herran haltuun ja turvaamme Hänen rakkauteensa Jeesuksessa Kristuksessa. Jumala on alkamansa työn meissä täyttävä armollaan ja uskollisuudellaan!

Sen tähden: *Iloitkaa aina Herrassa! Vieläkin minä sanon: iloitkaa! Tulokoon teidän lempeytenne kaikkien ihmisten tietoon. Herra on lähellä.*

Älkää mistään murehtiko, vaan kaikessa saattakaa pyyntönne ru-

Sillä **kristinuskon ei ole omiin tekoihinsa huolestuneena tuijottamista**, vaan Kristuksen ansion varassa vapaata Jumalan tekoihin ja olemukseen katsomista!

Omien tekojensa vahtiminen on väärinkäsitettyä valvomista ja omavanhurskauden oppia. On unohdettu, että **meidän ei ole tarpeen KUNNOSTAUTUA kelvataksenne Jumalalle**, sillä Jeesus Kristus kunnostautui jo täydellisesti meidän hyväksemme! Perusturvallisuus on siis taattu!

Oikea valvominen on rakastavan Isän Kristuksessa lahjoittaman onnellisuuden ja levollisuuden sydämessä säilymisen opettelemista ja nopean lepoon palaamisen harjoittelemista! Sillä joka on onnellinen Jumalan teoista, jotka Hän toteutti Jeesuksessa meidän ikuisesti kestäväksi hyväksemme, se vaeltaa huomaamattaan Jumalan tahdon mukaan.

Joka sen sijaan pelolla katsoo tekoihinsa, että ne olisivat kaikessa täydelliset, se ei voi tehdä täydellisiä tekoja. Täydelliset, so. Jumalan mieleiset teot kun ovat pelastuksesta ja kaikesta Jumalan mielisuosiosta onnellisen uskovan tekoja. Ne tapahtuvat huomaamatta, automaattisesti, koska uskova silloin on täydessä Jumalan johdatuksessa ja voimassa; hän ei lainkaan huolestuneesti katso tekoihinsa tai itseensä.

Silloin toteutuu Sanan-kohta: *Herra, Sinä saatat meille rauhan, sillä myös kaikki meidän tekomme olet Sinä tehnyt; Jes 26:12.* – Jo sekin on Jumalan teko, että me uskomme; kts. Joh 6:29.

Kertaamme vielä: Kristinuskon **ei** ole se, että huolestuneina mietimme, kelpaako tekoni tai anteeksipyyntöni varmasti Jumalalle, hyväksyykö Jumala sen vai peräti vihasuu. **Kristinuskon on, että muistamme olevamme Jumalalle täysin otolliset!**

Olimmehan Hänen vakituksessa, iankaikkisessa mielisuosiossaan jo ennen ikuisia aikoja – me, jotka Hänen hyvytensä edessä olemme nöyryntyneet, ja ne, jotka tulevat nöyrytymään. Ja nyt olemme Kristuksessa täydellisiksi tehdyt jopa siihen muuten täysin mahdottomaan asti, että Pyhän Hengen kautta Isä Jumala itse asuu ja viihtyy meidän sisimmässämme ja Herra Jeesus Kristus asuu meissä!

Kilvoitelkaamme Sanan äärellä tullaksemme kaikessa ymmärtäväisiksi ja saadaksemme lujan otteen todellisesta kristinuskosta! Sillä *ihana on vanhurskaan osa!* (so. Jeesuksessa Kristuksessa vanhurskaaksi tehdyn ja vaelluksessaan vanhurskautumaan suostuvan uskovan osa); Jes 24:16.

Raamattutunnilta 19.2.2006

* * *

Jumalalle vihkiytyneen ja antautuneen kasvatus tapahtuu enimmäkseen tasaisesti ja lempeästi, niin kuin huomaamatta.

Mutta Jumala ei jää kyselemään sinulta, milloin tarvetta nuhteeseen tai kuritukseen on, vaan antaa tahtonsa mukaan tarkasti, vanhurskaasti ja laupiaasti, mitä tarvitaan. Hän kasvattaa sinua joka hetki.

kouksella ja anomisella kiitoksen kanssa Jumalalle tiettäväksi, ja Jumalan rauha, joka on kaikkea ymmärrystä ylempi, on varjeleva teidän

sydämenne ja ajatuksenne Kristuksessa Jeesuksessa.

... kaikki, mikä on totta, mikä kunnioitettavaa, mikä oikeaa, mikä puhdasta, mikä rakastettavaa, mikä hyvältä kuuluvaa; jos on jokin avu ja jos on jotakin kiitettävää, sitä ajatella. Fil 4:4-8

Turvaa Herraan ja tee sitä, mikä hyvä on, asu maassa ja noudata totuutta; silloin sinulla on ilo Herrassa, ja Hän antaa sinulle, mitä sinun sydämesi halajaa.

Anna tiesi Herran haltuun ja turvaa Häneen, kyllä Hän sen tekee.

Ja Hän antaa sinun vanhurskautesi nousta niin kuin valkeuden ja sinun oikeutesi niin kuin keskipäivän.

Hiljenny Herran edessä ja odota Häntä. Ps 37:3-7

Raamattutunnilta 10.4.2005

* * *

Pois tunteiden vankeudesta!

Viime aikojen Raamattu-tuntien sisällön kautta on moni saanut apua ihan arkisessa kilvoituksessaan ja päässyt käsittämään, miten tärkeätä on päästä voitolle vihollisen lähettämistä ahdistavista tunteista, oppia uskossa hyppäämään tunteista välittämättä Jumalan ihanuutta katselemaan ja niin vapautumaan. Niin kuin sanoin, viime aikoina olen paljon tästä aiheesta puhunut, mutta kun kertaukselle on edelleen tarvetta, kirjoitin ylös erinäisiä uusia näkökohtia, ja toivon, että niistä on edelleen lisääntyvää hyötyä jokaiselle tosikilvoittelijalle.

*

Nykyajan tunnussana on 'hyvät fiilikset'. Niitä yllytetään tavoittelemaan kaikin keinoin. Kun maailma on nyt täynnä asioita, jotka tuottavat 'pahoja fiiliksiä', on onnen tunteiden tavoittelu ymmärrettävää mutta samalla hyvin tyhmää ja lyhytnäköistä, erityisesti tietenkin pelastumisen asioihin keskittymisen estymisen tähden.

Sillä tunne-onnen perässä juokseja tuhlaa armonaikaansa turhuuden parissa eikä malta havahtua ja nöyrytyä Jumalan eteen Hänen armonsa osallisuuden toivossa.

Tunteiden tavoitteluun keskittyvä elämä vie väijäämättä harhaan. Se ei vie onneen vaan onnettomuuteen. Sen ovat kaikki tunteiden perässä juosseet tulleet kokemaan ennemmin tai myöhemmin, usein katkerasti.

Apostoli Paavali kirjoittaa ymmärryksessään alaikäisiä uskovia tarkoittaen: "he ajeltivat ja heitä viskellään kaikissa opintuulissa ja ihmisten arpapelissä ja ekseytyksen kavalissa juonissa"; kts. Ef 4:14.

Paavalin sanoissa on kysymys sekä vakiintumattomien tilan kuvaamisesta että sielun varoittamisesta ja rohkaisemisesta. Vakiintuminen on mahdollista vain Kristuksessa lujuutuksen kautta eli siis Kristuksen Jeesuksen merkityksen ja olemuksen yhä paremman tuntemisen kautta, Sanan ja rukouksen kautta. Ja samalla Isän Jumalan rakkaudellisen olemuksen yhä kirkkaamman tuntemisen kautta. Eli yhdessä: Totuuden ja Rakkauden yhä syvällisemmän tuntemisen kautta.

*

Jokainen tunne, jossa ei ole pohjana lepo Kristuksessa, on vihollisesta.

Monet uskovat ovat tunteittensa vankeina toistuvasti ja pitkään. He eivät ilmeisesti ole vielä päässeet käsittämään, että pahan olon tuntemuksiin jääminen perustuu perkeleen valheeseen; uskova on silloin niin kuin huumattu pitämään totena sitä, miltä tuntuu, eikä sitä, mikä on totta Jumalan edessä.

Niinpä on paikallaan jälleen muistuttaa uskovia sieluja siitä, mikä on totta Jumalan suunnasta eli: etkö muista, että rakastavan Isän vakituinen, iankaikkinen mielisuosio on ylläsi kaiken aikaa Jeesuksen uhrin ansiosta!

Miten tämä on mahdollista? – Koska Jumala ei ottanut vihollisesta mitään puolinaista voittoa meidän hyväksemme Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta, vaan täydellisen voiton!

Niinpä siis viivyttelet aivan tarpeettomasti epäuskoisissa, pelokkaissa, ahdistavissa tunteissasi, niiden vankina, vaikka olet syntisi anteeksi pyytänyt ja apua tilanteeseen anonut. Ja heittänyt kaikki muutkin huolenaiheesi Hänen päällensä, joka pitää sinusta huolen. Isä on kuullut, kaikki on hyvin! Vain tunteesi estää sinua vapautumasta. Sillä Isän asenne sinuun ei ole muuttunut hiukkaakaan, koska Hän katsoo aina Jeesuksen tekoihin uskovan hyväksi, niin kuin aina korostamme.

Mitä siis sinun tulisi tehdä päästäksesi jälleen Jumalan iloon ja lepoon Jeesuksessa Kristuksessa?

Sinun tulee rohkaista mielesi tuon totuuden muistamisella ja halveksia tuntemuksiasi voitetun vihollisen turhina valheina. Silloin voit siirtyä niin kuin kokemas muurin yli katselemaan jälleen Jumalan ja Jeesuksen rakastavaa olemusta ja Jumalan suuria tekoja sinun hyväksesi Jeesuksen Kristuksen ihanan ja täydellisen sijaisuhriksi antautumisen kautta!

Ellet muista mitään(!) etkö ymmärrä mitään(!) – ahdistuksissa oleva on jopa tuommoisessa tilassa, niin kuin jokainen tosikilvoittelija on kokenut – rauhoita kuitenkin sydä-

mesi, unohda itseesi tuijottaminen ja ala tutkia Jumalan rakkautta Sanasta ja Sanan selityksistämme. Ennen pitkää sielusi virkistyy, ja vielä äsken vallalla ollut ahdistus väistyy. Olethan itsesikieltämiseen vihiä kytynyt arvojen punnituksen kautta. Etkö sitten Jumalan kunniaksi ja itsesi ja lähimmäistesi parhaaksi kieltäisi itseltäsi niin tarpeetonta asiaa kuin on ahdistavien tunteiden valtaan antautuminen?!

Ylistys Jumalalle ja Karitsalle! *Me saatamme Hänen edessään rauhoittaa sydämemme sillä, että jos sydämemme syyttää meitä, niin Jumala on suurempi kuin meidän sydämeimme ja tietää kaikki.* 1 Joh 3:19,20

*

Joidenkin kohdalla voi olla niin, että itseensä, omavanhurskauteensa ja tunteisiinsa tuijottaminen on siinä määrin mieleen syöpyntä tapa, ettei pikaista vapautumista tulekaan. Silloinkaan ei uskovien pidä ahdistua! Tulee sen sijaan virvoitusta kaivausten osoittama kärsivällistä uskolisuutta Isän Jumalan ja Herran Jeesuksen rakkaudellisen olemuksen ja työn osoittaviin Sanan-kohtiin, niiden tutkisteleminen. Vaikkapa sitten jae kerrallaan luettuna ja arkitoihin mielessä mukaan otettuna – muutamia jakeita päivän aikana. Älä välitä, vaikka suuren ilon tunteet puuttuisivat, vaan anna näiden Sanan-kohtien itse tehdä vähitäistä, salaista työtä sielussasi, niin saat kokea, mitä päivien, viikkojen tai kuukausien kuluttua huomaat tapahtuneen!

*

Joskus käy niin, että uskova erehtyy tutkimaan uskoansa niin epäuskoisena, että unohtaa kokonaan, mihin suuntaan pitikään katsoa, että voisi vahvistua. Ei suinkaan itseensä, vaan Jumalan ihaniin ja täydellisiin tekoihin! *Sillä Jumala, joka sanoi: "Loistakoon valkeus pimeydestä", on Hän, joka loisti sydämiimme, että Jumalan kirkkauden tunteminen, sen kirkkauden, joka loistaa Kristuksen kasvoissa, levittäisi valonsa.*

Mutta tämä aarre on meillä saviastioissa, että tuo suunnattoman suuri voima olisi Jumalan eikä näyttäisi tulevan meistä. 2 Kor 4:6,7

Meidän tulisi siis muistaa itsemme rohkaisuksi ahtaina hetkinä: Jumalan puolelta on meidän hy-

väksemme vakituisesti ja aina käyttöön otettavissa suunnattoman suuri voima vastustajan pyrkimyksiä vastaan. Esteet ovat meissä itsessämme. Mutta Jumala itse ne esteet raivaa vähitellen, kun Hänen tahtoonsa antautuneina vaellamme.

Sillä Herra on Henki, ja missä Herran Henki on, siinä on vapaus. – Siis myös vapaus tunteiden vallasta, jopa tyranniasta!

Mutta me kaikki, jotka peittämättömän kasvoin katselemme Herran kirkkautta kuin kuvastimesta, muutimme saman kuvan kaltaiseksi kirkkaudesta kirkkauteen, niin kuin

muuttaa Herra, joka on Henki. 2 Kor 3:17,18

*

Siirrä siis todellakin katseesi pois tunteistasi ja itsestäsi, sillä se on täysin hedelmätön katseen suunta!

Jos me jäämme kiinteästi jotain taivaallista itsestämme hakemaan, tulee epätoivo aina vain suuremmaksi. Sillä liiaksi tutkittu oma usko tuntuu (huomaa: "tuntuu"!) liuke-
nevan hyppysiin, vaikka todellisuudessa emme tietenkään ole uskoa menettäneet. Eihän kukaan eikä mikään voi riistää meitä Isän kädestä eikä Hänen rakkaudestaan!

Isä ja Jeesus ovat yhtä. (kts. Joh 10:27-30; Room 8:38,39)

Kun maailmanruhtinas näinä lopunpäivinä ahkeroi yllyttäessään ihmisiä tunteiden valtaan, alkäämme kuitenkin me Jeesukseen uskovat ja Hänen askeliinsa suostuneet salliko pahalle enää lupaa ohjata meitä Jumalan tahdon vastaisilla tunteilla! Sillä siihen ei ole pienintäkään syytä!

Totisesti on Jumalan voitto Jeesuksessa Kristuksessa uskovien lastensa hyväksi täydellinen! Amen.

Raamattutunti 22.1.2006

* * *

Katso Jumalan hyvyyteen!

Täydellinen rauha Jumalan kanssa syntyy käytännössä uskossa Jeesukseen sen kautta, että uskova lakkaa täysin mittaamasta itsellään oikeuttaan tai estettään olla Jumalan mielisuosiossa.

Sillä mielisuosiohan on **Jumalan oma päätös**, koska se on Hänen oman **olemuksensa ilmaisu** lapsiansa kohtaan. Hän on rakastanut omiaan **aina** – eli rakastanut juuri niitä, jotka nöyrytyvät Hänen valmistamansa pelastuksen vastaanottamiseen Hänen lahjoittamassaan uskossa Jeesukseen Kristukseen. Juuri rakkautensa iankaikkisuuden tähden Hän valmisti omilleen pelastuksen synneistä, kuolemasta ja saatanan vallasta Poikansa uhriansion kautta.

Jeesuksen kautta on kaikki annettu! Ilman Häntä ei ole annettu mitään! Anna tämän totuuden olla täydellisenä ja vahvistua täydelliseksi mielikuvissasi ja sydämessäsi! Älä vähennä sen voimaa ajattelemalla omia tekojasi mihinkään suuntaan! Sinähän olet itsessäsi, siis tapetussa vanhassa luomuksessasi, kirouksenalaisuuteen asti kelvoton. Ja samalla **uudessa luomuksessasi, uskonihmisessäsi, joka on Kristus sinussa, olet iankaikkisuuteen saakka täydellisen hyväksytty hetkestä hetkeen. Niin ei nyt siis ole mitään kadotustuomiota niille, jotka Kristuksessa Jeesuksessa ovat. Sillä elämän Hengen laki Kristuksessa Jeesuksessa on vapauttanut sinut synnin ja kuoleman lais-**

ta; Room 8:1,2. Sinun vanhaan luomukseesi ei enää katsota eikä sinun syntejäsi lueta kadotustuomioksi.

Näin uskoen tulet aina vain onnellisemmaksi ja pyhällä tavalla vapautuneemmaksi Jumala-suhteessasi! **Se, mikä on vanhaa, on kadonnut, katso, uusi on sijaan tullut;** 2 Kor 5:17. **Te olette riisuneet pois vanhan ihmisenne tekoinensa ja pukeutuneet uuteen, joka uudistuu tietoon, Luojansa kuvan mukaan;** Kol 3:9,10.

Täydellisesti sinut itsensä kansa sovittanut Jumala mittaa sinua vakituisesti ja aina ja ikuisesti armollansa ja Jeesuksen Kristuksen, rakkaan Poikansa, täydellisellä voitolla ja täydellisyydellä!

Eikö siis olekin ylenpalttisesti syytä iloon, lepoon, kiittolisuuteen ja onnellisuuteen!?

Kun otat tuon edellä kerratun ilosanoman selityksen kilvoittelusi pohjaksi, johtaa se yhä levollisempaan ja pyhempään asenteeseen Jumala-suhteessasi. Se taas vaikuttaa sydämen halusta tapahtuvaa uskollisuutta ja määrätietoisuutta pyrkinessi eteenpäin kaikessa vaelluksen puhdistumisessa ja pyhittymisessä, Jumalan tahdon tuntemisessa ja edistymisessä kohti täyttä miehuutta Kristuksessa.

Silloin ei nuhteelle tai peräti kuritukselle ole juurikaan tarvetta. Jos kuitenkin sitä tarvitset, se sinulle annetaan, sillä **Jumala ei rakkaudessaan voi jättää omaansa eksyksiin, pahoille teille.** Ylistys Jumalalle!

26.5.2006

* * *

Aina, kun kilvoittelija havaitsee pudonneensa armonalaisuutensa levosta, on vain yksinkertaisesti heitettävä valheen sokeat silmät menemään ja suostuttava jälleen näkemään ihana totuus: Jumalan täydellisen mielisuosion aurinko paistaa ja on paistanut koko ajan täydeltä terältä!

Nyt on vain päästettävä sen lämpö sisimpään, niin kaikki on kokemuksellisesti hyvin! Tämä käy harjaantuneelta alle sekunnissa.

Samalla uskova muistaa jälleen: Jumalahan on ollut läsnä koko ajan! On ylenpalttisesti syytä iloon, lepoon, kiittolisuuteen ja onnellisuuteen!

Sillä Jumala ei ottanut vihollisesta mitään puolinaista voittoa meidän hyväksemme Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta, vaan täydellisen voiton!

Jumalan pelastuslahjan täydellisyys

Oletetaan, että presidentillä olisi täydellinen armahdusmahdollisuus.

Kuvitellaan, että oikeuteensa vedoten presidentti eräänä päivänä ilmoittaa: "Annan täyden armahduksen kaikille, jotka uskovat tämän armahdusilmoitukseni todeksi."

Vartijat kaikissa vankiloissa avaavat silloin ovet jokaiselle, joka ilmoituksen uskoo.

Vain ne, jotka ylimielisyydessään tai epäluuloisuudessaan hylkäävät mahdollisuuden vapautua, jäävät sisälle. Jääneitä on todella vähän.

*

Jumala teki n. 2000 vuotta sitten samoin kuin tuo kertomuksen presidentti, tosin verrattomasti laajemmin: ihmiskunnan ja iankaikkisuuden mitassa. Poikansa Jeesuksen Kristuksen täydelliseen lunastustyöhön viitaten Jumala julisti ja vielä julistaa: **"Annan täyden armahduksen kaikille, jotka uskovat tämän armahdusilmoitukseni todeksi."**

Ja Jumala avasi ja avaa etsikköpäivänä oven jokaiselle kuulijalle, joka nöyryy Hänen hyvytensä edessä otamaan armahduksen uskoakseen.

Siis: jokainen, joka nöyryy Jumalan jalomielisen rakkauden edessä, saa uskossa Jeesukseen Kristukseen synnit anteeksi Hänen uhrautumisensa ansion varassa ja osallisuuden iankaikkiseen elämään. Hän pääsee kaikista niistä kahleista ja koko siitä vankilasta, mitä synnit ja synnin orjuus vihollisen vallassa ihmiselle merkitsevät. Tähän vapauteen, oikeamielisyyteen, iloon ja lepoon, alati lisääntyvään, Kristus Jeesus hänet vapautti.

Ylistys ja kunnia Jumalalle ja Karitsalle!

*

Kysymys kuuluu: Miksi vapauteen lähteviä, kun Jumala rakkaudessaan kutsuu, on suhteessa niin vähän verrattuna presidentin tarjoamaan vapautumistilaisuuteen?

Koska sielunvihollinen pyrkii kaikin keinoin estämään pelastumistasi. Sehän sanoo yhä uudestaan ihmisille: "Kavahda niitä, jotka väittävät löytäneensä totuuden! Ja pysy erossa Uudesta testamentista!"

Käänny siis sitä päättävämmin armahtavan Jumalan puoleen ja huuda sydäimestäsi Häneltä apua, sillä Hänellä on runsaasti anteeksi-antamusta ja sydämellistä auttamisen halua ja kykyä!

Sillä Sana todistaa: *Etsikää Her-
raa silloin, kun Hänet löytää voidaan;
huutakaa Häntä avuksi, kun Hän
länä on. Jumalaton hyljätköön tien-
sä ja väärintekijä ajatuksensa ja
palatkoon Herran tykö, niin Hän ar-
mahtaa häntä, ja meidän Jumalam-
me tykö, sillä Hänellä on paljon an-
teeksiantamusta.* Jes 55:6,7

*

Sen tähden tulee meidän sitä tarkem-
min ottaa vaari siitä, mitä olemme

**Jokainen, joka nöyryy
Jumalan jalomielisen
rakkauden edessä, saa
uskossa Jeesukseen
Kristukseen synnit anteek-
si Hänen uhrautumisensa
ansion varassa ja osalli-
suuden iankaikkiseen
elämään. Hän pääsee
kaikista niistä kahleista ja
koko siitä vankilasta, mitä
synnit ja synnin orjuus
vihollisen vallassa ihmi-
selle merkitsevät.**

kuulleet, ettemme vain kulkeutuisi sen ohitse. Sillä jos enkelien kautta puhuttu sana pysyi lujana, ja jokainen rikkomus ja tottelemattomuus sai oikeudenmukaisen palkkansa, kuinka me voimme päästä pakoon, jos emme välitä tuosta niin suuresta pelastuksesta, jonka Herra alkuaan julisti ja joka niiden vahvistamana, jotka olivat sen kuulleet, saatettiin meille; Hepr 2:1-3.

Katsokaa, ettette torju luotanne Häntä (Jeesusta), joka puhuu; sillä jos nuo, jotka torjuivat luotaan hänet (Mooseksen), joka ilmoitti Jumalan tahdon maan päällä, eivät voineet päästä pakoon, niin paljoa vähemmän me, jos käännymme pois Hänestä, joka ilmoittaa sen taivaista. Hepr 12:25

"Aika on täyttynyt, ja Jumalan valtakunta on tullut lähelle"; muut-

takaa siis mielenne Jumalan suhteen ja uskokaa ilosanoma armahduksesta Jeesuksen Kristuksen ansiossa; kts. Mark 1:15.

*

Oi, Jeesus, lähde autuuden, mun elämäni iäinen! Sä kärsit ristinkuoleman mun edestäni katkeran.

Sun mikä saattoi kärsimään viattomana kaiken tään? Sä teit sen laupeudesta, sulasta rakkaudesta!

Siis nöyrimmän nyt kiitoksen mä Sulle annan, Armoinen! Kun ristinkuolemallasi Sä maksoit syntiveikani! (osa virrestä 52)

* *

Samalla tavalla kuin pelastuksen vastaanottaminen tai hylkääminen on sekä iankaikkisuuden että täällä vietettävän ajan suhteen äärimmäisen tärkeä asia, niin ovat myös Uuden testamentin monet kehotukset valvomiseen ja rukoillen kilvoitteluun.

Edellälainatun Heprealaiskirjeen kohdan muodon voimme täysin aiheellisesti ottaa mukaan myös kehotukselle pyhityskilvoitukseen:

Meidän tulee sitä tarkemmin ottaa vaari siitä, mitä olemme kuulleet, ettemme vain kulkeutuisi sen ohitse.

Sillä miten me voimme selittää Jumalalle, jos emme välitä tuosta niin kalliista vaelluksemme pyhitysmahdollisuudesta, jonka Herra alkuaan julisti ja joka niiden vahvistamana, jotka olivat sen kuulleet, saatettiin meille?

Sillä Jeesus rukoili: "Pyhitä heidät totuudessa; Sinun Sanasi on totuus. Niin kuin Sinä olet lähettänyt minut maailmaan, niin olen minäkin lähettänyt heidät maailmaan; ja minä pyhitän itseni heidän tähtensä, että myös he olisivat pyhitetty totuudessa." Joh 17:17-19

Niin kuin kuuliaisten lasten tulee, älkää mukautuko niiden himojen mukaan, joissa te ennen, tietämättömyytenne aikana, elitte, vaan sen Pyhän mukaan, joka on teidät kutsunut, tulkaa tekin kaikessa vaelluksessanne pyhiksi. Sillä kirjoitettu on: "Olkaa pyhät, sillä minä olen Pyhä". 1 Piet 1:14-16; kts. myös 3 Moos 19:2-4

Kysymys valmistuksista

"Kuinka saa varmuuden, että on oikeita valmistuksia tekemässä?"

Vanhan liiton puolella on tähän vastaus, jota voimme jatkossa Uuden liiton mukaan tarkastella: **Hän on ilmoittanut sinulle, ihminen, mikä hyvä on; ja mitä muuta Herra sinulta vaatii, kuin että teet sitä, mikä oikein on, rakastat laupeutta ja vaellat nöyrästi Jumalasi edessä?** Miika 6:8

Kun katselemme tätä Uuden liiton suunnasta, niin näemme, että tähän se on, mitä uskootulleelta edellytetään. Esimerkiksi: pyrkiä kaikessa oikein tekemään. Se johdattaa uskootulleeseen pian huomaamaan, ettei kaikki onnistukaan niin kuin tahtoi. Sydämen toivomukseksi tulee: "Paremminkin tahtoisin toteuttaa sen suuren lahjan sisältöä, jonka ilosanoman omistamisessa olen saanut!"

Se, joka on tullut uskoon, on kylä päässyt ratkaisevan kynnyksen yli, sillä hän on saanut syntinsä anteeksi. Rakkaudessaan Jumala halajaa, että uskova nyt ymmärtäisi toimittaa Hänen tahtoaan uudessa armon levossa eikä viivyttelisi pelonsekaisessa tilassa. Sillä ponnistelu lihallisen mielensä voimassa eli omavanhurskaudessa ei voi onnistua.

*

Lihallisuutensa valtaan jääneet uskovat ovat kahta laitaa: välinpitämättömiä tai omavanhurskaita. Välinpitämätön unohtaa koko kilvoittelun, valvomisen ja hyvien tekojen tekemisen, omavanhurskas taas ponnistelee täyttääkseen Jumalan tahdon omassa voimassaan, kun ylpeys ei ole paljastunut.

Kun me siis pyrimme toimimaan oikein Jumalan tahdon mukaan, vanhurskaasti ja pyhästi, meidän tulee yksinkertaisesti nähdä, että ainoa menestymisen perusta tälle pyrkimykselle on opetella sillä tavalla Jumalan rakkautta tuntemaan, että se valtaa sydämen. Kun siinä tuntemisessa edistytään, tullaan yhä syvällisemmin näkemään oman lihallisen mielen mahdottomuus mihinkään pyhään ja puhtaaseen hyvään. Ja samalla tulee Jumalan armossa toimiminen ainoaksi mahdollisuudeksi voida tehdä Hänen

tahtoaan niin, että se nähdään kelloiseksi taivaassa ja maan päällä.

Jos me siis juurumme Jumalan rakkauteen, joka Jeesuksen Kristuksen uhrautumisessa ja voitossa meille julistettiin uskon kautta, niin me teemme valvoessamme automaattisesti Jumalan tahtoa. Ja kun olemme hyvillä mielin Jumalan tahdossa ja teemme Hänen tahtoaan, myös valmistautuminen Herran paluuseen tapahtuu juuri siinä samalla.

Olemme tehdyt otollisiksi Jumalalle yhdellä ainoalla täydellisellä uhrilla, Jeesuksen Kristuksen uhrilla. Jos tahdomme sekä pelastua synneistämme iankaikkiseen elämään että päästä pakoon kaikkea sitä, mikä koko maanpiiriä kohtaa, ei ole muuta vaihtoehtoa kuin nojata tähän uhuriin ja pyrkiä vilpittömien mielin noudattamaan Jumalan selkeätä opetusta.

Silloin toteutuu se oikea **nöyryys Jumalan edessä**, johon Miika viittasi. Silloin toteutuu oikea **laupeuden rakastaminen** ja laupeuden osoittaminen. Silloin toteutuu se, että opimme vähitellen yhä puhtaammin ja kirkkaammin kaikkea sitä toimittamaan, **mikä Jumalan silmissä on oikein**.

*

Näin ollen korostamme jälleen keran: ei mikään muu ole niin voimallista valmistautumista, kuin sen valvominen, että vaeltaisin yhä vakaammin Jumalan täydellisen rakkauden, laupeuden, armon levossa Kristuksessa Jeesuksessa!

Tämä vaatii uskovalta siinä määrin keskittyneen huomion, ettei tavanomainen kristillisyyttä siitä mitään tiedä. Armo ja voima on annettu, mutta niitä ei tahdota ottaa käyttöön, vaikka totuus on ja sellaisena pysyy: vain uuden tilassa vaeltaminen onnistuu.

Sillä ei ihminen tee valmistuksia luonnostaan, jättäytymällä lihanmukaisuuteensa, juurtumatta vanhan ja uuden eron tutkimiseen ja tämän salaisuuden suhteen selville pääsemiseen. Eihän hän voi kilvoitella semmoisessa tilassa vaeltamista, josta hän ei mitään tiedä. Jos ihminen ei kerta kaikkiaan vielä erota vanhan ja uuden tilaa toisistaan vaelluksessaan, kuinka hän myöskään voisi uuden tilaan **takaisin** pyrkiä?

*

Luemme Luukkaan 12. luvusta:

"Olkoot teidän kupeenne vyötetyt ja lamppunne palamassa; ja olkaa te niiden ihmisten kaltaiset, jotka herraansa odottavat, milloin hän palajaa häistä, että he hänen tullessaan ja kolkuttaessaan heti avaisivat hänelle.

Autuaat ne palvelijat, jotka heidän herransa tullessaan tapaa valvomasta! Totisesti minä sanon teille: hän vyötyytyy ja asettaa heidät aterioimaan ja menee ja palvelee heitä. Ja jos hän tulee toisella yövartiolla tai kolmannella ja havaitsee heidän näin tekevän, niin autuaat ovat ne palvelijat.

Mutta se tietäkää: jos perheenisäntä tietäisi, millä hetkellä varas tulee, hän ei sallisi taloonsa murtauttavan.

Niin olkaa tekin valmiit, sillä sinä hetkenä, jona ette luule, Ihmisen Poika tulee." Luuk 12:35-40

*

Luemme myös kymmenen neitsyen vertauksen:

"Silloin on taivasten valtakunta oleva kymmenen neitsyen kaltainen, jotka ottivat lamppunsa ja lähtivät Ylkää vastaan. Mutta viisi heistä oli tyhmiä ja viisi ymmärtävistä.

Tyhmät ottivat lamppunsa, mutta eivät ottaneet öljyä mukaansa. Mutta ymmärtäväiset ottivat öljyä astioihinsa ynnä lamppunsa.

Yljän viipyessä tuli heille kaikille uni, ja he nukkuivat. Mutta yösydännä kuului huuto: 'Katso, Ylkä tulee! Menkää Häntä vastaan.'

Silloin kaikki nämä neitsyet nousivat ja laittoivat lamppunsa kuntoon. Ja tyhmät sanoivat ymmärtäville: 'Antakaa meille öljyä, sillä meidän lamppumme sammuvat'. Mutta ymmärtäväiset vastasivat ja sanoivat: 'Emme voi, se ei riitä meille ja teille. Menkää ennemmin myyjäin luo ostamaan itsellenne.'

Mutta heidän lähdettyään ostamaan Ylkä tuli; ja ne, jotka olivat valmiit, menivät Hänen kanssansa häihin, ja ovi suljettiin.

Ja myöhemmin toisetkin neitsyet tulivat ja sanoivat: 'Herra, Herra, avaa meille!' Mutta Hän vastasi ja sanoi: 'Totisesti minä sanon teille: minä en tunne teitä'.

Valvokaa siis, sillä ette tiedä päivää ettekä hetkeä." Matt 25:1-13

On siis todellakin tärkeätä kysyä: "Kuinka saan varmuuden, että olen oikeita valmistuksia tekemässä?" Sillä tässä vertauksessa on selvä esimerkki siitä, miten käy niille, jotka eivät tee, verrattuna niihin, jotka tekevät. Ja selitys tähän on: **ne, jotka ovat tehneet valmistuksia, ovat juurtuneet Jumalan armoon Kristuksessa.** He ovat oppineet, mitä on armon levossa eläminen ja toimiminen. Se on oikeata valvomista.

Jeesus kertoo vertauksessaan, että ymmärtäväiset vastaavat öljynlajin, tyhmille neitseille: "Emme voi, se ei riitä meille ja teille. Menkää ennemmin myyjäin luo ostamaan itsellenne." Kun sitten ovi oli jo suljettu heidän palatessaan ostamasta, tämä tarkoittaa: ei ole hetkessä saatavissa se siunaus, joka on niillä, jotka ovat kilvoitelleet, olivatpa sitten missä vaiheessa hyvänsä verrattuna niihin, jotka eivät ole kilvoitelleet.

Ymmärtäväiset ovat saaneet jotain sellaista äärimmäisen tärkeätä itseensä, jota näillä toisilla ei ole. Se on niin tärkeätä, että vaikka tyhmit menevät ja saavat myyjiltä öljyä, he eivät kuitenkaan ehdi tehdä valmistuksia tuon öljyn voimasta, ennen kuin ovi on jo suljettu.

Tällä Herra tahtoo opettaa jokaiselle lukijalle ja kuulijalle: kun Jeesuksen tulo on lähellä ja kun lähestyy huuto: "Ylkä tulee!" silloin ei enää mitenkään ehdi valmistuksia tehdä. Tässä se on selvästi ilmaistu.

Jokainen silloin lihallisuutensa vallassa vielä vaeltava uskova, joka ei ole halunnut nähdä vaivaa valmistautuakseen ja oppiakseen, mikä on Jumalan mielen mukaista valvomista, on auttammattomasti myöhässä, mitä viisaana neitseinä ylösotamiseen tulee.

Ellei näin olisi, ei olisi silloin myöskään mitään eroa välinpitämättömillä ja Jumalan Sanan tosissaan ottaneilla. Eli toisaalta uppiniskaisilla ja kovakorvaisilla, toisaalta kuuliaisilla. Mutta tämä ero on todella suuri.

Sillä valvoville, jotka ovat tehneet Jumalan tahdon mukaisia valmistuksia, ei Jeesuksen paluu tule yllätyksenä, niin kuin apostoli Paavali todistaa:

Mutta te, veljet, ette ole pimeydessä, niin että se päivä voisi yllä-

tää teidät niin kuin varas; sillä kaikki te olette valkeuden lapsia ja päivän lapsia; me emme ole yön emmekä pimeyden lapsia.

Älkäämme siis nukkuko niin kuin muut, vaan valvokaamme ja olkaamme raittiit ... ja olkoon pukunamme uskon ja rakkauden haarniska ja kypärinämme pelastuksen toivo.

Sillä ei Jumala ole määrännyt meitä vihaan, vaan saamaan pelastuksen Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta, joka on kuollut meidän edestämme, että me, valvoimemepa tai nukuimme, eläisimme yhdessä Hänen kanssaan. 1 Tess 5:4-6,8-10

Mutta niille, jotka ovat olleet välinpitämättömiä ja pitäneet halpa-

Jumala tietää, mikä on asemamme: olemmeko kuuliaisia, pyrimmekö tosissamme eteenpäin Jumalan rakkauden tuntemisessa, että armossa vahvistuisimme, lähimmäisiä palvelisimme ja armon voimassa oikeita valmistuksia tekisimme, vai eikö näin ole.

na Herran Sanan ja jotka luottavat maallisen onnensa jatkuvuuteen, ei voi onnellisesti ylösoton hetkellä käydä.

Ihminen kykenee oman sielullisuutensa ja vihollisen vaikutuksesta pitkään pettämään itseänsä. Mutta Jumalaa ei voi kukaan pettää vähimmäissäkään määrin. Jumala näkee meidät juuri sellaisina kuin me nyt olemme esimerkiksi kilvoittelun ja valmistusten tekemisen suhteen. Hän tietää, mikä on asemamme: olemmeko kuuliaisia, pyrimmekö tosissamme eteenpäin Jumalan rakkauden tuntemisessa, että armossa vahvistuisimme, lähimmäisiä palvelisimme ja armon voimassa oikeita valmistuksia tekisimme, vai eikö näin ole.

Täydellinen armo on uskovalle annettu. Joka ei käytä sitä Jumalan tahdon mukaan, sille ei siitä ole mitään apua pahana päivänä. Tämä

on väistämätön ja lahjomaton syy- ja seuraussuhde.

Tätä tosiasiaa tulisi jokaisen tutkistella niin usein, että valmistusten tekemisestä todella tulee elämäntapa, vaelluksen ykkösasia ja tekemisten ykkösasia.

Joka on Pyhästä Hengestä osallinen, se käsittää tämän täysin, kun asia näin halki selitetään. Jos joku ei vielä kukaan ymmärrä, rukoilkoon sydämen uskoa ja Pyhän Hengen osallisuutta, että tämä suuri salaisuus kirkastuisi ja johtaisi asianomaisen sille tielle, jolla viisaat neitseet valvoen vaeltavat.

*

Huomatkaa: myöskin viisaille tulee kyllä uni, ei vain tyhmille. Mutta viisaiden uni on ainoastaan väsymystä Herran tulon, niin kuin tuntuu, viipymisen tähden. Odottavan aika on pitkä. Mutta kun he eivät hellitä hengellisestä valvomisesta ja valmistusten tekemisestä, ei väsyminen tämän maailman pimeyden keskellä ole heille mikään riski.

Mutta riski se on, jos ei ole valveilla oltaessa tehty Jumalan armorikasta tahtoa, jonka Hän on kirkkaasti Sanassaan ilmaissut. Seurausena on, että silloin tapahtuu vain oikeus, kun ne saavat palkan, jotka ovat totelleet, ja ne eivät saa, jotka eivät ole totelleet. Jumala on vanhurskas kaikessa.

Viisaat neitseet ovat niiden ihmisten kaltaiset, jotka Herraansa odottavat, milloin Hän palajaa häistä, että he Hänen tullessaan ja kolkuttaessaan heti avaisivat Hänelle; Luuk 12:36. Viisaat nukkuessaankin heti havahtuvat ja avaavat, koska heillä on sisimmässään päivin ja öin elävänä Jeesuksen paluun kaipuu ja sen sytyttämänä valvominen ja valmistusten tekeminen. He heräävät sen vastarakkauden ja palvelualltiuden tähden, joka heissä on todellisen kilvoittelun aikana Herraa Jeesusta kohtaan vahvistunut.

Kun tyhmit heräävät, he heräävät tilassa, joka ei Herralle kelpaa. He eivät totuudessa rakasta Jumalaa eivätkä Hänen Sanaansa, Jeesusta Kristusta, Herraa ja Ylkää. Sillä vain ne rakastavat, jotka tekevät, niin kuin Hän on sanonut, niin kuin Jumalan tahto on. Ei se ole mitään, että vakuutetaan: "Herra, Herra!" vaan se, että tehdään Jeesuksen taivaallisen Isän tahto.

Ja se tahto ei ole mitään muuta kuin kuuliaisuutta Jumalan Sanan selkeille ohjeille, neuvoille ja kehoituksille siitä, miten tulee vaelttaa, että Jumalan tahto toteutuisi teidän itsenne kohdalla ja niiden kohdalla, joille olette esikuvina ja neuvojina, kun itse ensin olette edistyneet. Se on kuuliaisuutta Rakkaudelle ja Totuudelle.

"Niin olkaa tekin valmiit, sillä sinä hetkenä, jona ette luule, Ihmisen Poika tulee." Luuk 12:40

*

Kun puhutaan täydellisestä armosta, ei se tietenkään merkitse sitä, että heittäytyään armon varaan sillä tavalla, että sanotaan: "Minun ei tarvitse eikä minun pidäkään tehdä mitään, etten häiritisi tuota Jumalan täydellistä armoa ja etten menisi sekoittamaan siihen mitään omaani."

Tämän harhan alla on kristittyjen suunnaton enemmistö, niin että voidaan todeta, että nämä 'kristityt' länsimaat ovat pullollaan tämän harhan todeksi kuvittelijoita. Eli siis, että armo ja pelastus käsitetään niin kertakaikkisena ja kaiken kilvoittelun poissulkevana, että siihen ei pidä ruveta sovittamaan omakohtaisia tekoja, koska se olisi muka pelkkää ylpeyden lankeemusta.

Totuus on, että jota Jumala rakastaa ja jolle Hän antaa ymmärryksen pelastuksen suunnattomasta ihanaudesta, se myös osoittaa sydämensä pohjasta rakkautta Herraa Jeesusta Kristusta kohtaan, joka uhrautui uskovien hyväksi, ja rakastavaa Isää kohtaan, joka tämän kaiken pelastuksen aivoitteli ja valmisti Pojassansa Kristuksessa Jeesuksessa.

Mutta tämä rakkaus oikein vastaanotettuna väijäämättä sisältää sen, että keskitytään tutkimaan, mitä on Jumalan tahdon tekeminen. Ja että – mitä Herran paluuseen tai omaan lähtöön tästä ajasta tulee – tutkitaan, mitä on valmistusten tekeminen. Tämä on uuden luomuksen taisteluasennetta vanhan luomuksen jättämiä ajattelu- ja tunnetottumuksia vastaan – uuden vahvistumiseksi ja vanhan mukaisuuden kulkistumiseksi.

Älköön siis kukaan enää viipykö semmoisessa perkeleen luomassa levossa, että kun Kristuksen seurakunnassa täydessä varmuudessa todistetaan Jumalan armon täydellisyyttä, se muka merkitsisi lihanmukaista huolettomuutta: "Kun kerän armon täydellisyys noin julistetaan ja sillä on raamatulliset perusteet, mitäs tässä sitten minulta muu-

ta tarvitaan kuin suloista huolettomuutta vain!"

Vihollinen tarjoaa tuommoista velttoutta mielellään, koska hän vastustaa kaikkea, mitä Jumala sanoo ja tahtoo uskovaisten, rakkaitten omiensa hyväksi. Lihallisen mielenä vallassa vaeltava ottaa helposti vihollisen puheet totena. Ja saa sillä tavalla sielullensa vahingon, kun ei tottele Jumalan Sanaansa selvästi kirjaamaa reittiä, joka ohjaa pelastuksessa ja pyhityksessä perille, vaan sallii itsensä jäädä hedelmättömyyteen.

Sillä hedelmättömyys on armon täydellisuuden toimimattomuutta ihmissielussa. Armon täydellisyys ei ole saanut toimittaa tehtäväänsä uppiniskaisen sisimmässä. Armo jää turhaksi.

Tästä apostoli varoittaa: *Hänen työtovereinaan me kehotamme teitä vastaanottamaan Jumalan armon niin, ettei se jää turhaksi; 2 Kor 6:1. Ja: Koska meillä siis on nämä lupaukset, rakkaani, niin puhdistautukaamme kaikesta lihan ja hengen saastutuksesta, saattaen pyhityksemme täydelliseksi Jumalan pelossa; 2 Kor 7:1.*

Raamattutunti 24.4.2005

* * *

Jumalan olemuksesta Poikansa uhraajana

On ihmisiä, jotka vierastavat kristinuskoa sen tähden, että siinä Jumala uhrasi Poikansa syntien sovituksiksi.

Monet katsovat, ettei semmoinen ole edes inhimillistä hyvyttä, saati sitten jumalallista. Semmoinen ei muka ole rakastavalle taivaalliselle Isälle ollenkaan sopivaa. He toivoisivat itsellensä paremmin soveltuvaa jumalaa!

*

He eivät tässä yhteydessä näytä lainkaan muistavan ajallisen elämän ja kriisitilanteitten selviä opetuksia.

Onhan kaikkialla kaikkina aikoina ollut ihmisiä, jotka uhrautuvat lähimmäistensä hyväksi. Eihän meidän tarvitse ajatella kuin maata ja kansaa puolustavien sotilaitten aidosti uhrautuvaa asennetta ja mieltä. Tai oikeitten äitien ja isien sa-

mankaltaista asennetta sodan aikana, kun he särkevin sydämin lähettivät poikansa, ja vaimot miehensä, rintamalle. Ja heidän uhrautumistaan rauhan aikana eri kriisitilanteissa lastensa hyväksi.

Ihmisten uhrimieli liittyy tosin yleensä vain lähimmäisten ajallisen menestymisen suojaamiseen, mutta muutamat toimivat kyllä myös siinä toivossa, että he oman alttiiksi antautumisensa kautta voisivat auttaa edes joitakuuta käsittämään Jeesuksen uhrautumisen.

Ei näihin uhreihin kukaan vastuuntuntoisia ihmisiä pakota, vaan he uhrautuvat olemukseensa kuuluvan, Jumalan luoman asenteen voimasta.

*

Kun syntinen ihminen kykenee noin toimimaan Jumalan vaikutuksesta, kuinka paljon enemmän Rakkaus itse, Kaikkivaltias Jumala, Luoja ja Lunastaja! Tottakai Hän halajaa

osoittaa sydämenlaatuansa syntienlangenneen ihmissuvun pelastamiseksi kadotuksesta, johon synti soveltamattomana johtaa.

Niinpä Jumala laati suunnitelman, miten Hän rakkaudessaan parhaiten pelastaisi ihmiset syntien palkasta. Hän tuli itse maan päälle ihmiseksi Poikansa Jeesuksen kautta, otti vastaan vihollisen täysimittaisen hyökkäyksen ja antautui pilkattavaksi, häväistäväksi, kidutetuksi ja murhatuksi meidän tähtemme. Jeesus riensi eturintaan vihollista vastaan meidän hyväksemme ja voitti kaiken vihollisuuden Isän Jumalan voimassa!

Kun Jeesus on samaan aikaan sekä Jumalan että Ihmisen Poika, Hän ihmisenä suostui vapaaehtoisesti Isän aseeksi saatanaa ja kato-tuskuolemaa vastaan kaikkien nöyrytyvien edestä.

Ylistys Jumalalle ja Karitsalle!

Raamattutunnit 8.1.2006

* * *

LOPUKSI

Sydämeistäni toivoisin, että kaikki, joita olen saanut opettaa, kehottaa, neuvoa, rohkaista ja tarpeen tullen nuhdella, saisivat samankaltaisen näyn asioista, kuin minä Jumala minulle aikanaan ahdistuksessa antoi: Jeesuksen täydellinen voitto, vanhan luomuksen kuolema, uuden syntymä ja siinä Jumalan iankaikkinen mielisuosio, niin kuin sen ilmestyksen Roomalaiskirjeen ydinkohdista noin 35 vuotta sitten sain. Tarkoitus on, että Jeesuksen vastaanottaneet kuulijat ja lukijat edistysivät edistymistään kohti täyttä miehuutta Kristuksessa Jeesuksessa.

Tämä ei edellytä muuta kuin että sielut ovat tosissaan. Sillä jos tämän maailman asiat valloittavat miehen ja vievät keskittymisen taivaallisista, on selvää, että paljon jää saamatta, koska ei ole maltettu syventyä. Osa jumalallisesta siunauksesta jää siten saamatta.

Näin pitkään olen saanut todistaa kirjallisesti ja suullisesti, julkisesti, pienessä joukossa ja kahden kesken Jumalan ihania totuuksia. Sitä toivoisin sydämeistäni, etteivät ainakaan lähimmät, pisimpään kuollolla olleet, jäisi vakaaksi mistään, vaan saisivat vähintäänkin kokonaan sen, mitä Jumala kauttani on todistanut ja opettanut.

Hyvin oleellista olisi, että ei kukaan erehtyisi pyrkimään lihanmielessä joksikin, vaan sydämeistään, nöyryydessä, kilvoittelisi taivaallisissa eteenpäin. Sillä lihassa joksikin pyrkiminen on aivan alkeissa vielä olemista. Silloin ei vielä tunneta, kuinka kilpailua tosi kristillisyydessä ei suinkaan käydä 'jonain' olemisesta, vaan 'ei miksiäkään' tulemisesta.

Mutta tämä vaatii ilmestyksen Jumalalta. Kenellä ei sitä ole, rukoilukoon sitä siinä toivossa, että vielä olisi hetki armon aikaa vapaasti kilvoitella. Kilpailumme tulisi olla siinä, että edistymme toinen toistem-

Suuressa rakkaudessaan omiansa kohtaan
Jumala riensi asumaan meissä
niin pian kuin se suinkin tuli mahdolliseksi!
Ja mahdolliseksi se tuli pelastavassa
sydämen-uskossa, jonka Hän meille lahjoitti
laupiaan tahtonsa mukaan Kristuksessa
Jeesuksessa meidän ikihväksemme.

Kun vaelluksen suhteen emme olleet
uskoon tultuammekaan Jumalan läsnäolon
armoon mahdolliset, rakastava Isä ratkaisi
tämänkin pulman meidän hyväksemme:
Hän päätti katsoa aina Jeesuksen
täydellisen vaelluksen vanhurskauteen ja
pyhyyteen meidän vaelluksemme sijasta!

Näin tuli mahdolliseksi meidän kilvoitella
vaelluksen vanhurskautta ja pyhyyttä
pelottomuudessa, Isän Jumalan ja Herramme
Jeesuksen Kristuksen läsnäolossa,
Pyhän Hengen kautta, täydellisen armon ja
mielisuosion levossa eli voimassa.

Muistakaamme siis ihana asemamme ja
apostolin kehoitus: "Te olette kalliisti ostetut.
Kirkastakaa siis Jumala ruumiissanne!"

Ylistys Jumalalle ja Karitsalle nyt ja aina
ja iankaikkisesti! Amen.

Rauhanmajassa 29.10.2006

me kunnioittamisessa, kaikkien, jotka Kristuksessa ovat, niin että puhdistumme kaikesta vikoilevasta mielenlaadusta totuuden kuuliaisuudessa vilpittömään, palveluallttiiseen rakkauteen toisiamme kohtaan.

Jumalalla on rakkauden ajatukset Hänen edessään nöyrytyä kohtaan. Hänellä on pohjaton rakkaus omia lapsiansa kohtaan. Sen tähden me todellakin saisimme heittää pelon kokonaan pois ja luottavasti elää Hänen edessään aidosti sellaisina kuin olemme ja mihin asti olemme ehtineet. Se, mitä taivaallisissa olemme, on Jumalan tekoa. Mikä meissä vielä ajallista, lihallista, maailmallista, sielullista, uskonnollista on, johtuu siitä, että emme

ole malttaneet hellittää siitä, mitä olemme lihassa, emmekä ole malttaneet rukoilla koko sydämeistämme edistymistämme taivaallisissa ja kuihtumistamme maailmallisissa.

Jumala kaiken hyvän tekee, kun muistamme rukoilla ja valvoa Hänen edessään ja katsella Hänen lukemattomia rakkautensa todistuksia Sanassa, pyhien elämässä ja kunkin omassa elämässä. E.H.

Raamattutunnilla 16.4.2006

* * *

Vastaava toimittaja: Eero Israel Heikkilä
Toimituksen puh./fax 02-8670 870
Julkaisija: Lasarus-veljet,
Katavistontie 229, 27800 Säköylä

Lasarus-veljien kirjapaino, Säköylä 2007

- ILMAISJAKELUTUOTE -